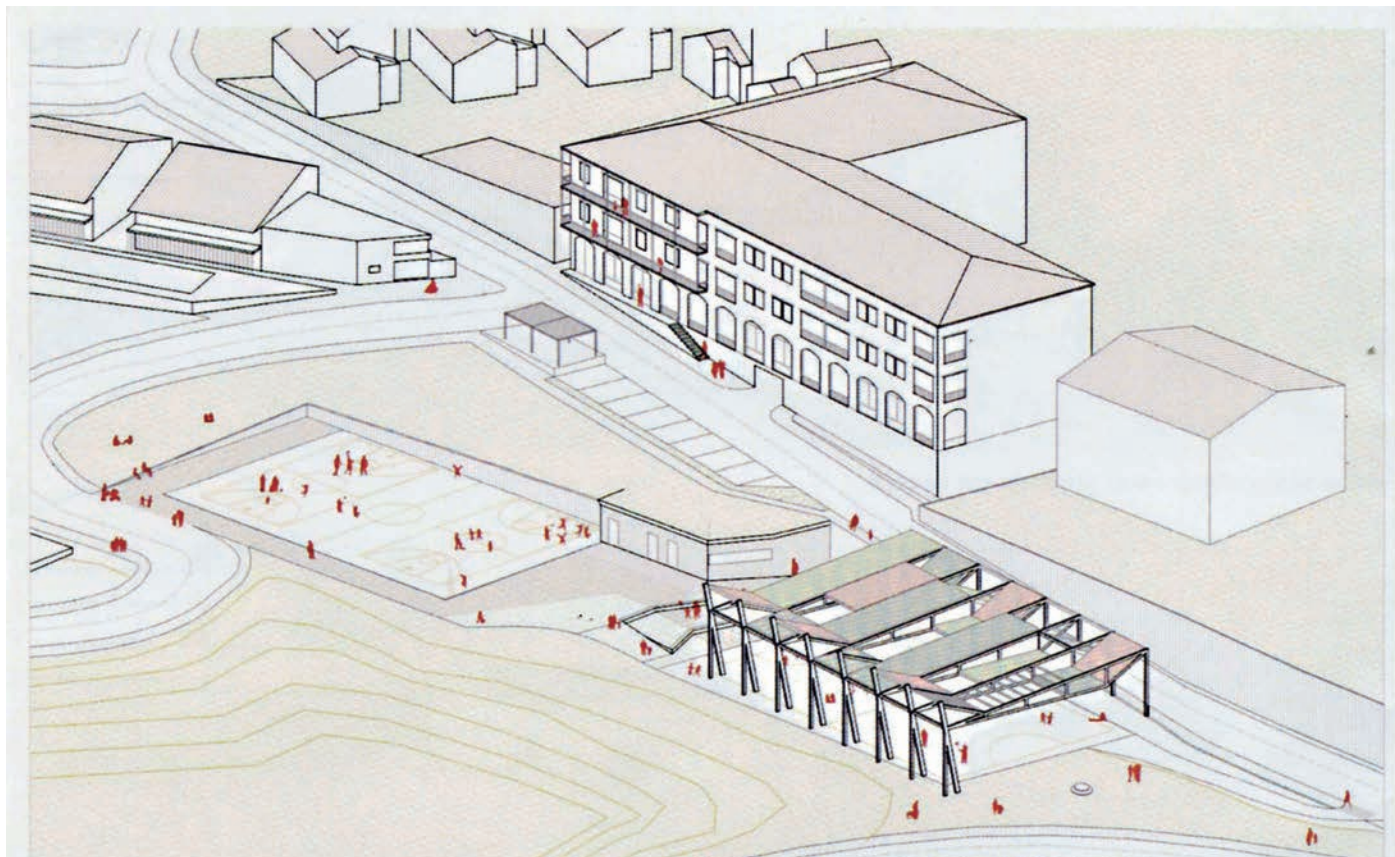
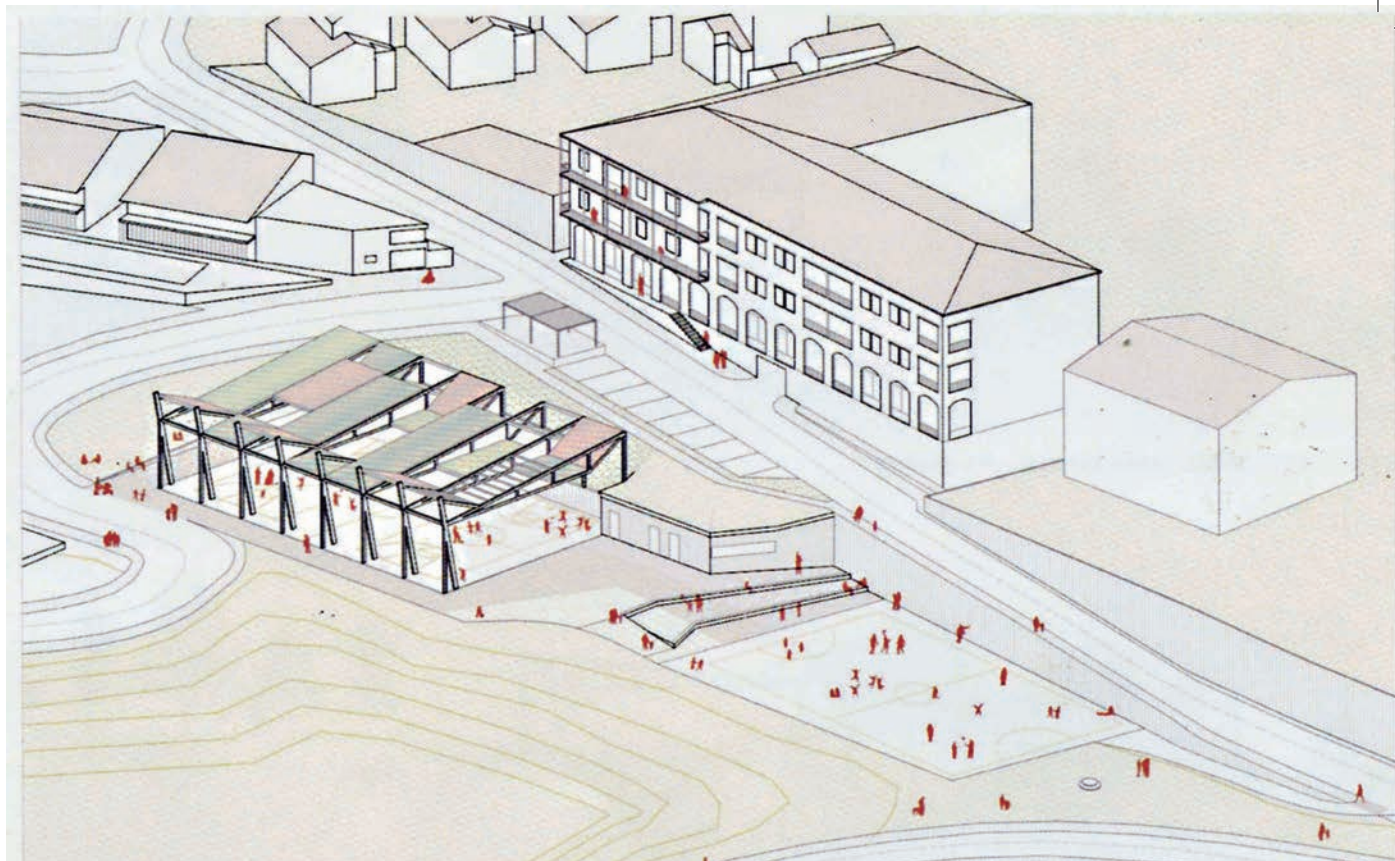

IMPOSTELLA

<http://lamostela.cat/>

LA REVISTA DE CAMPINS

IA

MIRAR UN QUADRE
EDITORIAL
L'AJUNTAMENT INFORMA
GRUPS MUNICIPALS
ELS NOSTRES ARTISTES
ASSOCIACIONS
CONTES
TOT EL MÓN A LA BUTXACA
MONOGRÀFIC JOCS FLORALS
ESCOLA L'ALZINAR
REVERS PERVERS

REFRANYS I ENDEVINALLES
SOPA DE LLETRES DE L'ALBERT
CONSULTA A L'EDUCADOR CANÍ
A L'OMBRA DEL QUERCUS
CANÇONS I VIVÈNCIES
ESCRIVINT SOBRE SEXUALITAT
PANORÀMIQUES
LA CUINA DE LA MERCÈ
CRÈDITS
LES OLORS I SABORS DEL BOSC
MÉS PA QUE FORMATGE

sóc del
**BAIX
MONT
SENY**

MIRAR UN QUADRE

TOTHOM ES POT EQUIVOCAR, PERÒ... NO RECTIFICAR-HO? FINS SEMBLA ESTRANY

PIETER BRUEGHEL - El banquet de noces

martí pey

Pieter Bruegel Wikimedia commons

No es tracta de buscar tres peus al gat, sinó de constatar una subtil relliscada de l'artista que és inevitable passar per alt si esguardem atentament el quadre.

El personatge davanter (de vermell) dels dos que traslladen el que sembla ser plats de postres (?) amb crema (?) o quelcom més consistent, té un problema; té tres peus!

És a dir; un ser bípede s'ha convertit en trípede per equivocació del pintor.

"Errare humanum est". Però... com se li va poder escapar? Val a dir que el seu peu esquerre davanter, mig escamotejat, no està ben col·locat. Massa endavant.

No obstant, el reproduït al darrere tampoc no s'ajusta a com s'hauria d'haver representat.

Típica escena Bruegheliana, El banquet de noces, 1568, es dona la mà amb La dansa dels camperols. Mateix any, mateix emplaçament, el Kunsthistorisches Museum de Viena.

2

Aliena a la querella la núvia, amb la seva actitud beatífica, gaudeix del xeflis.

I sobretot, qui es llepa els dits és la criatura asseguda, per terra, a primer terme de l'obra. Bon profit! I el mam que no manqui. 🐾

EDITORIAL

Aquesta Mostela ve plena d'esdeveniments que demostren que per a res som una comunitat ensopida o que no sabem opinar quan toca o passar-nos-ho bé quan és necessari.

El projecte de cobertura de la pista esportiva ha posat a prova la nostra capacitat d'expressar disconformitats més o menys profundes sense que això hagi impedit que ens reuníssim més de cent veïns per celebrar plegats la revetlla de Sant Joan, amb un sopar preparat en primeríssima persona per la Maria Lluïsa Pelaez (Marissa per als amics) i servit pels voluntaris de Salvem Campins, que va aconseguir posar-nos a tots d'acord a l'hora de valorar-ne la qualitat: EXCEL·LENT.

És per remarcar la importància d'aquests dos esdeveniments que hem dedicat la portada a ensenyar les dues propostes de cobertura de les pistes i hem destacat el sopar de la revetlla amb una panoràmica de doble pàgina.

Una altra cosa que fa especial aquesta Mostela és que hi hem inclòs, en format de monogràfic, les obres escollides al premi literari de Sant Jordi d'enguany. Així podreu gaudir d'interessants relats en forma de prosa, poesia i còmic.

Abans de llegir "Mirar un quadre", us proposo un joc d'observació. Sense llegir el text, mireu el quadre detingudament, a veure si hi trobeu alguna cosa estranya. Si no hi trobeu res estrany, llegiu el text, on en Martí us donarà la clau per convertir-vos en uns bons observadors de quadres.

L'Ajuntament ens informa d'una altra activitat que confirma el que he dit al començament d'aquest escrit, podem ser moltes coses, però ensopits, segur que no. N'hi ha hagut prou amb una dotzena de campinencs per poder recollir 625 kg. de residus que estaven esbargits per tot el terme... no vull ni pensar les tones que haguéssim recollit si ens hi posem tots.

Com en cada revista, en aquesta també ERC i Junts per Campins ens donen la seva visió del que passa al Consistori.

L'artista que aquest cop ens dóna a conèixer la Glòria abaixa notablement la mitjana d'edat de tots els altres artistes que han anat apareixent a la Mostela. Ens el descriu com una persona inquieta, curiosa i fascinada per la natura i, com afegeix ell, autosuficient. És un plaer el poder presentar-vos el Roger, que amb els seus 23 anys ja ha publicat el seu primer llibre com autor i il·lustrador.

Altres seccions habituals, com Salvem Campins, ens expliquen tot el que han fet en aquest segon trimestre. Al seu costat, l'Ibra ens segueix admirant amb els seus contes plens d'imaginació.

A la seva secció de "Tot el món a la butxaca", en Jordi ens explica què és Yuka i perquè serveix.

També seguim recollint les imatges més fresques de la revista, aquest cop protagonitzades per la Classe de la Menta de l'Escola l'Alzinar.

No ens oblidem de l'espai que sempre dediquem al relax i la diversió que sabem us proporcionen "Revers Pervers", "Refranys i Endevinalles" i la "Sopa de lletres" de l'Albert.

La Elisenda, per la seva part, us proposa alguns regals que podeu fer a la vostra mascota perquè s'ho passi d'allò més bé, mentre en Martí Boada ens explica quins polissons podem portar a casa després d'un llarg viatge de vacances.

En Jaume us demanarà petons, mentre us explica com hi va haver un temps on no només es multaven els conductors sinó també certes cançons. La Irene ens segueix sorprenent, tot descobrint-nos semblances d'algunes parts del nostre cos que mai ens haguéssim imaginat.

Diuen que una imatge val més que mil paraules, per això hem dedicat un espai destacat a explicar dos actes prou importants com per merèixer una panoràmica de doble pàgina.

En Martí Pey ens proposa degustar un plat que ell anomena "Pastelona de Salmón" perquè us en llepeu els dits.

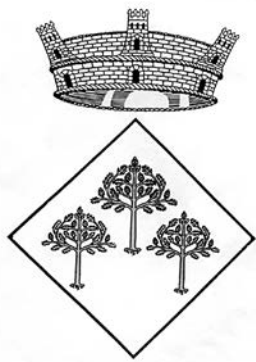
En Salvador aquest cop s'ha sentit poeta, i ens explica, en format poètic i de forma magistral, una cosa tant difícil de descriure com és l'olor que fa el bosc, després de ser mullat per una pluja.

I com sempre, per tancar la revista en Joan ens parla d'un lloc de Campins on s'arreglen llegendes i utilitat. Queda a la vostra mà el decidir amb quina us quedeu.

I això és tot, només desitjar que us ho passeu molt bé llegint tot el que us hem preparat. 🐜

carles puche

L'AJUNTAMENT INFORMA

Plens

Durant aquest trimestre hem realitzat dos plens, un d'extraordinari motivat per la necessitat de donar compte de la liquidació del Pressupost General del 2020, i l'ordinari del mes de maig. En aquests plens s'han aprovat diverses modificacions pressupostàries, per despesa compromesa pendent d'assignació i per ampliar partides amb insuficient assignació.

En el ple ordinari del mes de maig, es va aprovar el pla de prevenció d'incendis forestals a les urbanitzacions i nuclis de població (PPU) per al nucli de Campins, que concreta les actuacions a realitzar a la franja perimetral del centre del poble i de Can Joanet.

Es va fer l'elecció del nou Jutge de Pau. El Sr Joan Antoja i Amigó substituirà al Sr Miquel Barnola Catarineu en qualitat de Jutge de Pau titular i la Sra. Alexandra Santa Maria Alcaraz substituirà a Maria Vallejo Cantero en qualitat de jutgessa de pau suplent.

Traslladem aquí l'agraïment que es va fer en el ple al Miquel Barnola i a la Maria Vallejo la seva dedicació en els darrers anys, i donem l'enhorabona a les persones que els substitueixen.

En aquest mateix ple es va fer l'aprovació inicial de la Modificació Puntual de Pla General del Text refós del POUM, proposta que planteja resoldre diverses qüestions de planejament del Serrat i la zona de les Albes.

En aquest mateix ple es va aprovar el procés de consulta sobre la reordenació de la zona esportiva.

Dades de la pandèmia a Campins

A 12 de juny, sembla que a Campins també ha superat de bon tros la quarta onada de la pandèmia i que de mica en mica podem anar recuperant la vida quotidiana que el virus ens ha robat. El punt més alt de persones que van donar positiu vam tenir-lo al mes d'abril amb 15 de registrades. Per fortuna, sembla que cap d'elles hagi estat o estigui en un procés greu. Des d'aleshores hem tingut dos positius més.

Pel que fa a la vacunació, responsable en bona part de la reducció dels contagis, les dades ens diuen que 191 campinencs i campinenques han rebut ja almenys una primera dosi de la vacuna, cosa que representa un 35% de la població; 87 d'aquests han rebut també una segona dosi. Amb la millora de les dades epidemiològiques, també s'ha anat reduint el nivell de restricció de les activitats, ampliant-se els horaris de restauració, els aforaments en actes culturals i socials. També s'ha

anunciat ja que a partir del 21 de juny les discoteques i bars musicals podran obrir i que podrem celebrar revetlles i festes majors.

Urbanisme i via pública

Itinerari de vianants a Sant Guillem

El camí per a vianants que permetrà anar a Sant Guillem de forma segura està ja molt avançat. Aquestes obres haurien d'haver-se finalitzat al maig, però dificultats importants de l'empresa que les estava realitzant van fer que s'aturessin durant unes setmanes. L'Ajuntament vam fer gestions a fi que la Diputació trobés urgentment la manera de reprendre-les, ja que l'impacte que provocaven en la circulació era considerable. El resultat es va fer evident tot seguit i a final de maig ja van retirar les pilones i tornar a normalitzar la circulació.

Ara que ja albirem la finalització, ens il·lusiona aquesta realitat que representa una connexió segura per als vianants des del poble cap a un indret tan preuat per a tots. Alhora, aportarà una imatge més càlida al vianant interessat a conèixer el medi natural del nostre municipi i especialment un dels valuosos entorns naturals de Campins com és Sant Guillem.

Fibra òptica

El 17 de maig, finalment, van començar les obres per a fer arribar la xarxa de fibra òptica pública a Campins. Qüestió reivindicada des de fa anys i amb un retard que semblava insuperable, finalment les gestions fetes han permès que dins del programa d'obres a fer durant el 2021 es prioritzés el tram d'infraestructura que va des de Sant Celoni fins a Campins. Pel que tots hem pogut veure és una obra que avança de forma ràpida, ja que s'està treballant alhora en diferents trams tant a la carretera BV5114 com dins el municipi.

Aquesta obra porta la fibra fins a l'Ajuntament i fins a l'escola. Un cop instal·lada, una part d'aquesta fibra estarà a disposició de les operadores de telecomunicacions que la podran oferir als usuaris particulars i a les activitats econòmiques.

Aquesta obra, que és d'una envergadura important, també ens està produint alteraments en la circulació que ens provoquen, a vegades, un cert nerviosisme. Duraran pocs dies! Mantinguem la calma!

Mobiliari urbà

Hem instal·lat una estructura de workout als Horts del Rector a fi que els joves i no tan joves puguin fer exercicis gimnàstics que fins ara havien de fer fora del municipi. Es tracta d'una estructura metàl·lica que

permet fer molts tipus d'exercici: estiraments, equilibri, musculació... etc.

Properament instal·larem, també als Horts del Rector, una estructura de joc i exercici per als més petits.

També hem adquirit papereres amb dispensador de bosses perquè les persones que passegen les seves mascotes tinguin més fàcil recollir-ne els excrements. Les instal·larem en diferents punts del municipi on actualment sembla que és més necessari atesa la quantitat d'excrements que s'hi troben.

Recordem que els gossos s'han de passejar lligats i que cal recollir els seus excrements. L'ordenança vigent estableix sancions de fins a 400 euros en cas d'incompliment.

Escombraries

Conèixer quin és el millor sistema per a la recollida de les escombraries al municipi no està essent una tasca fàcil, però tenim estudis en marxa.

El que sembla que tampoc és fàcil és que les bosses d'escombraries es llencin dins dels contenidors; sovint en trobem a terra i els contenidors estan buits. També sembla que costa doblegar el cartó i ficar-lo dins el contenidor. Sovint el contenidor és buit i les caixes es dipositen a sobre, a terra o als costats. I també es poden portar a la deixalleria.

I passa el mateix amb els voluminosos. No poden dipositar-se quan un vol. Hi ha un calendari de recollida, i es poden deixar des de 48 hores abans. Si us plau: porteu a la deixalleria els voluminosos que no puguin esperar el dia que les recollim! Les caixes de fusta de verdures o de fruita també són "voluminosos"

Seleccionar les deixalles, dipositar-les al contenidor corresponent, treure els trastos quan toca i fer ús de les deixalleries de Sant Celoni o de Sta. Maria de Palautordera és cosa de tots!

Us recordem que amb el carnet de la deixalleria podem tenir fins a 40 euros de descompte en el rebut d'escombraries anual.

Cobertura de la pista esportiva

El dia 22 de juny ja hem conegut els resultats de l'enquesta sobre la ubicació de la pista coberta. De les 188 persones que hi han participat, 119 (63,6%) han considerat més adequada l'opció A, que la pista

s'ubiqui en l'actual aparcament.

Deixant a banda tota la polseguera d'opinions contraposades, que considerem ben lícites, com no podria ser d'altra manera, volem fer avinent que la pista, per a nosaltres, ha de contribuir de forma clara a la socialització del municipi. Ha de poder ser un punt més on poder gaudir de bones i d'interessants trobades esportives, culturals i d'esbarjo, amb el valor afegit de tenir-la coberta tot l'any.

El canvi d'ubicació proposat respon a consideracions urbanístiques i de minimització d'impactes, pensant en tothom. No obstant això, i malgrat estar convençuts que és la millor opció, també creiem que quan hi ha discrepàncies per una part important del veïnat, cal escoltar-les i trobar una via per resoldre-les. La via escollida ha estat la d'informar i votar.

El dia 3 de juny vam convocar a tothom a la plaça on es va presentar no només l'opció que volem tirar endavant, sinó l'alternativa, la de cobrir la pista on és ara. Les dues opcions van ser presentades pel mateix arquitecte a qui s'havien encarregat, i les dues havien estat preparades amb el mateix rigor. Així mateix, el treball es va recollir en un tríptic que es va repartir a totes les llars. La votació s'ha pogut fer efectiva entre el 7 i el 21 de juny.

Com hem fet palès des de l'inici de la nostra legislatura, Campins som tot@s i la veu de Campins és la de les persones que hi vivim. Aquesta és, sense cap mena de dubte, la nostra prioritat !!

Actes culturals i celebracions

Sant Jordi

Aquest any, amb unes ganes incommensurables d'acomiarar la pandèmia provocada pel coronavirus, hem tingut unes precioses i interessants festes de Sant Jordi.

L'organització de bracet amb Salvem Campins ha estat bàsica per acon-

seguir una bona infraestructura i programació: la presència d'autors locals signant les seves obres, els tallers, la paradeta de venda de llibres i especialment l'event de poesia i música que va reblir de qualitat la celebració. Sens dubte aquest esdeveniment posa Campins al mapa cultural de Catalunya i és que tenim la sort de posseir nombrosos veïns i veïnes artistes, músics, científics, poetes... que contribueixen a fer-ho possible.

Aplec de Sant Guillem

També hem pogut celebrar l'aplec de Sant Guillem. D'una forma menys lúdica que altres anys, atès que fins a darrera hora desconèixiem fins a quin punt ens afectarien les restriccions. Vam poder gaudir dels actes més emblemàtics i "clàssics" de l'Aplec: la sortida matinal pels voltants del poble, l'entrepà de botifarra en arribar, la missa, el tastet de mel i el sorteig de la gerra de mel i l'audició de sardanes. I també d'una mostra de la

recreació medieval "Sant Guillem, Terra de llegenda".

Val a dir que va fer un dia preciós, i que els sempre ben cuidats entorns de Sant Guillem lluien meravellosament.

Agraïm a tots els col·laboradors la seva disposició a què aquesta petita festa fluís amb tanta facilitat.

Activitats al casal

Aquest mes de juny, el taller de memòria i el club de lectura "Al voltant d'un llibre"

Han tornat a fer-se de forma presencial, amb aforament limitat i mesures de protecció, però totes dues estan ja funcionant "amb normalitat".

Festes d'estiu i Festa Major

La comissió de festes s'ha posat en marxa ja per fer el programa de la Festa Major, que, segons sembla, podrem fer amb força normalitat.

Butlletí informatiu

I continuant amb les ganades incommensurables d'acomiar la maleïda pandèmia, el proper mes tornarem a editar el butlletí informatiu Campins som tot@s! que vam encetar i finir el mes de Març de 2020 quan vam quedar en col·lapse absolut pel coronavirus.

Consell de poble

S'ha posat en marxa la comissió de "Canvi Climàtic" que es va acordar en el darrer plenari.

Està formada, inicialment, per quatre membres del consell, que estan treballant amb la proposta de finalitats i programa de treball i d'accions. Properament es donarà a conèixer a tot el poble a fi que s'hi puguin afegir aquelles persones que hi estiguin interessades. I segur que n'hi ha moltes!

Notícia d'última hora.

Dues campinenques, la Sibel Vilches Rodríguez i la Núria Fontdevila Julià formen part de l'equip de Handbol Palautordera-Salicrú que ahir van aconseguir medalla de plata en el Campionat estatal que s'ha disputat a Elda en el nivell Infantil femení.

Moltes felicitats a les campiones!

La jornada de Let's Clean Up Europe.

Aquesta és una acció comuna a tot Europa per a conscienciar sobre la quantitat de residus que llencem de forma incontrolada a la natura i promoure accions de sensibilització a través de la recollida d'aquests residus abocats il·legalment als boscos, marges, rius i platges.

El dia 8 de maig vam realitzar una d'aquestes accions, netejant una part dels boscos que hi ha vorejant la zona del Serrat. Es van recollir aproximadament 625 kg de residus, la majoria provinents d'obres, de reparacions d'instal·lacions d'aigua, molts plàstics, i també molts trossos d'uralita. La major part d'aquests residus no són nous; probablement, com passa en altres zones, són abocaments que es feien quan el sistema de recollida d'escombraries no estava generalitzat ni hi havia les deixalleries comarcals. Caldrà continuar...!

S'ha fet també difusió del dia Mundial de l'Aigua i del dia Mundial del Medi Ambient, dates assenyalades que ens recorden que hem de tractar millor la nostra estimada Terra. 🌍

Temps convulsos en una democràcia convulsa, quan han passat més de 3 anys des d'aquell 1 d'octubre . . . els polítics que ens representen ho tenen molt complicat. Com nedar contra corrent davant la maregassa de l'estat espanyol per aconseguir la preuada independència del nostre país ? La qüestió és tan complicada que a la ciutadania ens costa entendre el tripijoc al què estan sotmesos; i la tan estimada simbiosi que fins ara es feia palesa ara es desdibuixa.

En manifestos públics, les entitats nacionalistes es mostren molt crítiques i refusen el propòsit de distensió que es proposa des d'ERC i Junts.

I encara més, per posar un despropòsit afegit, el passat diumenge, dia 13 de juny, la ultra dreta va fer un bany de masses (menys nombrós del que comptaven) a la Plaza Colón de Madrid per mostrar el seu refús als indults per als presos polítics. No ens equivoquem, els líders del PP, de Vox i Ciutadans malden per arrossegar quanta més gent puguin per fer-nos tant mal com sigui possible, sense vergonya ni aturador. Grups polítics que són al govern gràcies a la democràcia i que alhora són profundament dictatorials.

Tanmateix, en una entrevista a TV3 el ministre de Política Territorial i Administracions Públiques, Miquel Iceta, va manifestar que els indults als presos polítics estaran enllestits abans de l'agost...

Davant tanta incertesa, ERC està fortament compromesa en tirar endavant un referèndum d'autodeterminació per resoldre el conflicte polític entre Catalunya i l'Estat, transformar el País i caminar cap el futur.

A Campins, en línia amb el nostre compromís, l'enquesta sobre les propostes de la coberta de la pista poliesportiva ha estat una mostra representativa per mostrar a la ciutadania que el nostre Ajuntament és d'arrel republicà de drets i llibertats.

I així seguirem, amb empena, respecte i convençuts que Campins som tot@s! 🇪🇸

Des del darrer número de La Mostela, en el poble hem estat prou animats: Sant Guillem, la passera, la fibra, la pista... I durant aquest temps hem sentit tota mena de comentaris. Alguns enfocats a com volem que sigui el nostre poble en un futur. Tothom hi té dret a dir la seva, només faltaria: el poble és de tots. A més a més, és bo que hi hagi intercanvi d'opinions: a vegades, els grups que estem en el Consistori creiem que ja coneixem com pensen els nostres veïns i veïnes, però no sempre és així. Per solucionar-ho, la millor opció és fer-nos arribar les vostres inquietuds, de la manera que sigui: missatges, trucades o tot fent-la petar, essent aquesta darrera la millor manera de poder intercanviar idees ben argumentades. Nosaltres no estem a l'equip de govern, però estem convençuts que, plegats i arribant a conclusions en comú, us podem ser el millor altaveu per fer arribar noves idees als Plens.

Parlant dels Plens... Aquí és on l'equip de govern dóna explicacions a la resta de regidors, i en definitiva al poble. Us recomanem fermament que hi assistiu o bé que els mireu després en vídeo, ja que així sempre tindreu la informació de primera mà i sense estar esbiaixada. En el darrer Ple es va explicar, per exemple, les modificacions que es fan al pressupost a càrrec del romanent de tresoreria acumulat dels anys anteriors. Llastimosament, també hi podreu veure que la comunicació i col·laboració entre l'equip de govern i la resta de regidors podria millorar-se notablement.

Voldríem acabar aquest article amb un record per en Ramon Sarrà. Sense haver estat mai regidor de cap grup, va ser durant molt temps un element clau en l'organització i dinamització de les festes locals. Des d'aquí: moltes gràcies, Ramon. DEP. 🍷

ELS NOSTRES ARTISTES

ENTREVISTA A ROGER FONDEVILA JULIÀ

SÓC MOLT CURIÓS I CAMPINS M'OMPLE MOLT,
TANT PER L'ENTORN COM PER LES PERSONES

glòria fuentes

fotos: Glòria Fuentes/Daniel Canosa

Roger Fondevila al seu estudi

Roger Fondevila Julià. *Nascut el 23 de març del 1998 a Barcelona. Viu a Can Joanet des que té tres anys; la família, que ja tenia vincle amb el poble, va decidir instal·lar-se a viure al poble, a la recerca d'una vida més tranquil·la amb més sintonia amb la natura. Té dues germanes, molts cosins i uns avis que han tingut molta importància en la seva vida. M'explica que a l'estiu fan unes "Colònies Familiars", on els onze cosins passen uns dies junts i fan pel·lícules domèstics, pintura... La iaia, que és pianista i li agrada molt la pintura, és la organitzadora, i en Roger té molt bons records d'aquests moments familiars.*

A en Roger li agrada molt viure a Campins, fet que encara valora més després d'haver viscut a Barcelona. Comparteix amb mi que hi ha moltes persones interessants al poble, i que està gaudint tant del seu entorn privilegiat així com de les noves coneixences i de les converses que manté amb les persones que hi viuen.

Inquiet, curiós i fascinat per la natura, de petit pensava que estudiaria Biologia. Al final es va formar en el món artístic, que és on el Roger se sent molt complet.

En Roger ha publicat el seu primer llibre "No hay MAL que por BIEN no venga", on fa tant el text com les il·lustracions. Un llibre amb format de conte, ple de dibuixos preciosos, que té fons i reflexió. Us convido a llegir-lo.

Els objectius de la conversa amb el Roger són conèixer millor la persona, la seva faceta d'artista, descobrir el seu vincle amb Campins i l'aportació que fa aquest petit poble a la seva obra.

Primer llibre publicat del Roger

Com és la vida per a un nen que viu en un lloc com Campins?

Si ets una persona molt curiosa, observadora i creativa, com en el meu cas, és divertidíssim. Campins té tot el que algú com jo necessitava, molta naturalesa, recursos naturals, tranquil·litat, llibertat... Cada vegada que em desplaçava a peu era tota una aventura per a mi, la naturalesa sempre està en moviment. Quan era petit, cada pas que donava per aquest poble em meravellava i encara avui em segueix sorprenent com ho feia al principi.

Com era l'escola?

Al meu curs érem sis nens: hi havia un altre nen, en Pol, i quatre nenes (les 2 Júlies, l'Èlia i l'Alba). Les classes es feien en dos cursos compartits. Érem pocs nens per classe; dependent de l'any, variàvem entre 10 i 20. Un any anàvem amb el curs superior i un altre amb l'inferior. Això era magnífic, perquè un any aprenies de retruc allò de l'any següent, i al següent podies ajudar als més petits. Una bona manera d'aprendre és ensenyant. Tinc uns records fantàstics. Com-

partia l'escola amb la meva germana, que té un any menys que jo.

Com era el fet d'anar a una escola rural?

Jo solia ser bastant actiu i nerviós de petit, per la qual cosa constantment estava ficat en embolics i conflictes... Tenint en compte que en tota l'escola érem poca gent, un petit conflicte es transformava en una "muntanya" i tothom n'era coneixedor. Això em va fer patir bastant al principi, però al final va ser per a mi tot un aprenentatge i em va permetre créixer molt com persona.

Quina és la teva formació?

Un cop feta l'ESO, vaig fer el batxillerat científic a Sant Celoni. Anava bastant perdut, se'm va "creuar" la química i no vaig voler seguir pel camí de les ciències. Gràcies a la meva mare, em vaig apuntar a un grau superior d'Animació, Videojocs i Entorns Interactius. Em va encantar i per complementar aquells estudis vaig voler estudiar il·lustració. A hores d'ara ja fa 3 anys que vaig acabar el grau i l'any que ve acabo el curs d'il·lustració, el qual m'ha obert tot un nou món.

Com et formes com a il·lustrador? Quina tècnica t'agrada més utilitzar?

Em formo fent un curs d'il·lustració a l'escola de la Dona, però també sóc molt autodidacta i experimentador, pel qual cercant per internet i practicant aprenc molt.

La tècnica que tinc més per la mà és el digital, encara que últimament amb el que treballo més és amb la tècnica del collage de textures.

Com és que decideixes fer un llibre, tant com escriptor com il·lustrador?

Sempre m'ha agradat ser molt autosuficient: de petit volia ser inventor perquè així podria construir-me tot el que necessités. La veritat és que segueixo mantenint aquesta actitud i això sumat a la meva curiositat ha fet que pel meu compte vagi aprenent varies coses. Tot això, junt al meu caràcter reflexiu, va fer que m'animés a escriure jo la meva pròpia història.

ELS NOSTRES ARTISTES

"La dansa de la vida". Il·lustració de Roger Fonddevila

Què tal aquesta experiència com a escriptor novell?

En general bona, la considero una mena d'experimentació; mai no he estat bo amb les lletres, però quan hom comença un projecte que li engresca, estudia el que sigui amb gust. Parlant de la part editorial, no és fàcil, ja que al ser novell les editorials no et fan gaire cas. S'ha d'anar escalant a poc a poc.

Com és un dia per tu?

Depèn del dia i de l'estació de l'any. Els dies que tinc classe, al matí treballo en nous projectes i a la tarda faig classe; dic que depèn de l'estació perquè durant la primavera i l'estiu estic molt més energètic i a les nits també treballo en projectes, mentre que a la tardor i hivern vaig a dormir més aviat. Normalment, no segueixo un horari en concret, hi ha dies que estic molt inspirat i enfocat i avanço un munt i d'altres que les coses no acaben de sortir com un voldria.

Quan això em passa m'esbargeixo, cosa que molts cops m'ajuda a recuperar la inspiració.

Que t'agrada fer en el teu temps lliure?

M'encanta cultivar hortalisses, investigar sobre plantes silvestres, fer fang, dibuixar, crear nous projectes, escoltar RAP... en general satisfer la meva curiositat.

Ha influenciat l'entorn de Campins a la teva obra?

Totalment, per exemple el meu llibre: passa a un petit poble, cabanes a dalt dels arbres com les que jo feia pel bosc de petit, el terra de la plaça és similar al de pissarra de la plaça de la Vila de Campins. De fet, l'interessant de tot això és que aquestes decisions artístiques o narratives que fan referència a l'entorn de Campins les faig de manera inconscient.

Com et veus com a persona jove al poble de Campins?

Em sento molt ben tractat: he rebut molt d'ajut i suport, per exemple, l'oportunitat de presentar el conte al Local, d'explicar-lo al col·legi, de posar parada per Sant Jordi i de fer aquesta entrevista a la Mostela. I a escala personal vull agrair a tothom que ha vingut a les presentacions i que m'ha fet costat!

Com valors Campins en l'actualitat?

Campins no ha canviat gaire de quan jo era petit. Veig la meva germana petita i la seva vida és com era la meva.

Val a dir que hi va haver moments durant la meva adolescència en els que vaig trobar a faltar activitats per a joves i festa, però en part també reconec que no feia cap esforç perquè es duguessin a terme.

En aquests moments, hi ha més activitat social i estic intentant participar en les activitats que es fan al poble com les del Local, o per exemple l'any passat vaig participar en el grup que va fer la ratafia.

Trobo que les persones que hi ha al poble són molt interessants, cada conversa és tot un descobriment.

D'inquietuds diverses, em comenta que té interès en l'arqueologia, l'art, la biologia el que sí té clar és que vol gaudir del que fa, que això és prioritari. Està encara buscant el com poder-se guanyar la vida amb el que l'apassiona, però té clar que viurà fora de la ciutat, i que serà fent quelcom artístic.

Gaudeix molt dels nens, els caps de setmana i durant l'estiu participa en un esplai, cosa que per al Roger és molt important. També ha treballat en una escola amb nois que pateixen autisme i síndrome de Down.

El Roger et mira als ulls quan parla, i et transmet tranquil·litat, temps, equilibri.... té un interès per tot el que l'envolta: la natura, les persones, la música.... Li agrada experimentar, de petit feia invents, i li agrada gaudir del que fa. M'explica que aquest primer llibre ha estat un repte, en tots els sentits, però ho volia fer i ho ha fet.

Des d'aquí, volem desitjar al Roger que trobi el seu lloc, que segueixi en aquest procés de descobriment continu i que sobretot sigui molt feliç. Moltes gràcies!!!! 🍪

Coneguem el Roger en 10 preguntes:

- **Un llibre:** El nombre del viento de Patrick Rothfuss
- **Una pel·lícula:** El guerrero pacífico
- **Una cançó:** Ozelot. Comiendo sin hambre, durmiendo sin sueño, follando sin ganas
- **Un viatge:** M'ha agradat el Marroc. Que m'agradaria Perú o Indonesia.
- **Un menjar:** Sóc una d'aquestes persones a les que TOT els agrada i tinc un munt de plats preferits. Però si n'hagués de dir un, probablement serien unes bones galtes de porc.
- **Una ciutat:** Cada ciutat té el seu encant, no podria decidir-me per una
- **Un color:** El vermell carmí
- **Una afició:** L'horticultura
- **Un somni per complir:** Poder gaudir del meu treball sempre.
- **Un moment feliç:** N'hi ha masses per triar, per exemple, podrien ser quan vaig anar amb la meva parella i la meva família d'excursió a Tavertet, els campaments que vaig fer al 2017 a Andorra, el dia en que vaig caminar sense rumb per la platja d'Essaouira al Marroc.

Signatura d'exemplars el dia de la presentació de "No hay mal que por bien no venga"

ASSOCIACIONS

SALVEM CAMPINS

Balanç segon trimestre 2021

ENCAREM EL FUTUR AMB LA IL·LUSIÓ DE SEMPRES. SEGUIM REMANT!

Amb la progressiva remissió - per fi! - de la pandèmia, hem pogut reprendre algunes de les activitats que fèiem habitualment i posar-ne en marxa alguna de nova.

A l'abril, l'Associació va organitzar amb l'ajuda de l'Ajuntament diversos actes per celebrar Sant Jordi durant tot un cap de setmana:

- Presentació de llibres i firmes amb 9 autors de Campins i rodalies
- Taller de galetes i pa de Sant Jordi
- Taller familiar de roses-poemes parafinades

A més de tornar a oferir el servei de llibres per encàrrec.

Per l'Aplec de Sant Guillem, vam donar el servei d'esmorzars.

El 14 de maig vam gaudir a la terrassa d'un concert de Smooth Jazz Fun amb en Xavi, en Carles, la Joana i en Mau, tot menjant montaditos de la Marissa i refrescant-nos amb els cocktails del Jordi.

El 23 de maig, la Mireia Vila ens va venir a presentar els seus cosmètics naturals del Montseny - que podeu trobar a la Botiga - i les propietats de les plantes medicinals que utilitza.

Al juny, vam reprendre les exposicions al Local amb una mostra conjunta dels artistes que havien exposat al Local abans de l'arribada de la pandèmia i una altra a càrrec de la Mònica Boza. També vam fer un maridatge de cerveses artesanes.

Amb la col·laboració de l'Ajuntament, vam organitzar la 2ª edició del Taller de Ratafia i la revetlla de Sant Joan en la que van participar 110 persones i vam ballar fins ben entrada la matinada amb la música que va punxar el DJ Mau.

L'1 de juny la Botiga va rebre una visita molt especial dels nens més petits de l'Escola l'Alzinar de Campins acompanyats per la seva professora: tenien molt ben preparat el que volien comprar i com comprovar que el canvi que els tornava el nostre botiguer voluntari era correcte.

A la oferta de productes de la Botiga, hem incorporat:

- pasta seca artesana de Sant Hilari Sacalm, promocionant amb preus més reduïts (i amb un descompte del 10% per als socis) la pasta a granel per reduir l'ús d'envasos,
- Bolets cultivats a la Granja de Bolet Ben Fet a Sant Antoni Vilamajor, un centre especial de treball que forma part del Grup Cooperatiu Taller Escola Barcelona: Gírgola de castanyer (maitake) i Bolet de Roure (xiitake),

DISSABTE 24 D'ABRIL DE 2021 PRESENTACIÓ DE LLIBRES I FIRMES DELS SEUS AUTORS/ES

Davant del Local de Campins, a partir de les 11 h
(mantindrem les mesures sanitàries i de seguretat)

<p>MANOLO CEBRIÁN <i>Al otro lado del océano</i> La història d'un home que, per pensar de manera diferent i defensar valors democràtics, va haver de fugir d'Espanya.</p>	<p>MARTÍ BOADA <i>Poesía Forestal</i> La música alta de les capçaleres, la memòria del solabanc, els cançons populars i les veus territorials dels ocells.</p>	<p>ALMUDENA JAMBRINA <i>La historia de la pequeña Buena Ocho</i> Cuento de l'ocel·l i l'habitat per tocar, tocar i moure. A les 11 h acompanyat de la Buena Ocho.</p>	<p>ROGER FONDEVILA <i>No hay mal que por bien no venga</i> Un magnífic conte, ple de saviesa i poesia. Un univers on les reflexions parlen per elles mateixes.</p>
<p>NANCY RODRÍGUEZ <i>La mágica historia de Sant Jordi</i> Veit aquí un llibre, veit aquí un dibuix, al Montseny i Sant Jordi, Sant Jordi i al Montseny.</p>	<p>CARLES PUCHE/JOAN LÓPEZ <i>Històries vagues</i> Españoles i poètiques del Montseny. Parla del Montseny, d'històries, de llocs, de tradicions, de l'enginyament dels humans, recordant-nos vagament.</p>	<p>TRINI MONTOYA <i>Todo en Todo</i> Sueños y cuentos de Tetta. Els nostres somnis i les nostres històries són inevitables i només volem jugar.</p>	<p>JOSEP JACINT MARTÍ <i>Alho i an Correntent llibertat...</i> Ignorance literària que descompara l'història, la realitat i l'amorosa de la poesia i l'altre col·lectiu maragat.</p>

Cartell presentació i firma de llibres Sant Jordi (Toti Valls)

Firma de llibres per Sant Jordi (Foto Carme Moré)

ASSOCIACIONS

- Gelats, sípies que s'afegeixen al bacallà, les croquetes i les pizzes artesanes a la secció de congelats, i consolidat l'oferta d'oli de Siurana (sense necessitat de fer encàrrec previ i amb 5% de descompte per als socis).

Aquest trimestre, el nostre equipàs de voluntaris ha seguit fent molta feina:

- ampliant l'espai al Local retirant la paret amb barra de fusta, posant noves guies per poder fer exposicions i instal·lant el rètol artesà de fusta del Local
- Enretirant l'antic aparell molt espantat d'aire condicionat i el rètol de l'antiga botiga
- Refent les subjeccions del tendal a la tarima de la terrassa que havien quedat molt malmesos amb les ventades de finals de l'hivern

El proper objectiu és seguir millorant el local "Espai Save" per poder fer-hi més activitats.

El 17 de juliol celebrarem la 4ª Assemblea General de l'Associació. No hi falteu: sou tots necessaris per consolidar el projecte i buscar fórmules per garantir-ne la continuïtat a llarg termini. Encarem el futur amb la il·lusió de sempre Seguir Remant! 🍷

Lectura del conte amb música d'oboè de l'Almudena Jambriña (Foto Carme Moré)

Taller galetes i pa de Sant Jordi (Foto Carme Moré)

Inauguració de l'exposició El Local pinta molt (Foto Jordi Cortina)

Visita de la classe dels més joves de l'Escola a La Botiga (Foto Yvonne Solà)

CONTES

ELS CONTES DE L'AVI MANEL

EL GEGANT DEL MATXET

Ibra de Campins

Bona tarda a tots i a totes. Esteu preparats? Avui ha estat un dia una miqueta especial perquè ha plogut i fet sol al mateix temps.

Sí, com la cançó, va dir la Montse des d'una cantonada.

Jo me la sé, va dir en Jordi, que va començar a cantar-la, rampell seguit per tots i totes:

Plou i fa sol,

Les bruixes es pentinen;

Plou i fa sol,

Les bruixes porten dol.

Però des de feia bastant estona el sol brillava darrere el campanar de l'església, buscant anar-se'n al llit a l'altre costat de les terres i del llunyà oceà, molt lluny de Campins. El dia clarejava i havia deixat de ploure completament.

-Molt bé, ja es veu que tots i totes us la sabeu, ja ja, va dir l'avi.

Ara després de la cançó, avui us contaré una història que va succeir a Campins no fa gaire temps. La història d'El gegant del matxet.

Va ocórrer que dos amics del poble de Campins, en Quim i el Joan, van sortir a passejar pel camí de la riera en direcció a la bassa. Buscaven nius d'ocells, els encantava descobrir-los en les copes dels arbres, entre els matolls, o al costat dels camins. Feia un dia gris i humit. La boira baixava per la muntanya i cobria amb el seu fresc mantell la copa dels arbres i en algun racó arribava fins i tot al sòl. Ascendien xerrant pel camí quan van sentir uns sorolls secs i entretallats. Provenien del mateix camí més endavant: "txas, txof, txas, txof".

-Que ha de ser això? va preguntar en Quim al Joan, intrigat.

-No ho sé, sembla algú colpejant els arbres, va contestar el Joan

Van continuar caminant, ara més a poc a poc i amb precaució, estranyats dels cops que continuaven escoltant.

En una recolzada, el camí gira cap a l'esquerra i comença una lleu pujada. El soroll era més pròxim i sonor. Caminaven poc a poc quan de sobte, davant d'ells es va alçar una ombra enorme que semblava subjectar entre les seves mans una gran espasa que manejava amb soltesa, tallant de tall tot allò que es trobava al seu voltant. Quan els va veure, va avançar cap a ells amb enorme rapidesa cridant paraules desconegudes.

El Joan i en Quim van cridar espantats els dos alhora al mateix temps que feien mitja volta i arrencaven a córrer a tota la velocitat que els permetien les seves petites cames.

Van arribar al poble en un tres i no res. En la plaça de la Vila la gent, en veure'ls arribar, va pensar que estaven jugant a enxampar i parar o

una cosa per l'estil. El primer que van trobar va ser a l'oncle de Quim, el Salvador, que assegut en un banc xerrava tranquil·lament amb el seu amic l'Oriol. Oncle, oncle, cridava esbufegant en Quim.

-Hi ha un gegant destrossant-lo tot en el camí de la bassa i ens volia atacar.

-Calma, calma Quim, tranquil i repeteix el que has dit, li va dir el seu oncle.

Encara brufolant, en Quim es va acostar al Salvador i li va explicar:

-Anàvem caminant i sentim uns sorolls molt forts com si estiguessin tirant arbres o una cosa així, ens acostem i vam veure a un gegant enorme amb el cap tapat i amb una gran espasa a les mans destrossant tot el que trobava al seu pas i quan ens va veure ve cap a nosaltres, però escapem corrent cap aquí.

-Vaja, vaja, que un gegant monstruós eh? l'oncle Salvador es va girar cap al seu amic l'Oriol tot mostrant-li un somriure còmplice.

-Perquè haurem d'enfrontar-nos a aquest monstre no? va dir el Salvador molt seriós.

El Salvador i l'Oriol es van aixecar del banc i van dir a la resta de la gent que havia escoltat expectant el relat dels nens:

-Bé si algú ens vol acompanyar, anirem a veure què els ha passat exactament.

En un moment es va formar una petita comitiva que es va dirigir cap a la riera. Els nens i les nenes anaven darrere de tots, una mica separats dels altres perquè la veritat tenien una mica de por.

El Joan i en Quim, en canvi, anaven davant amb els majors. Aviat van aconseguir el lloc en què els nens s'havien trobat a l'estrany personatge.

L'oncle Salvador es va parar un moment i acostant un dit als seus llavis va demanar silenci al grup que es va parar de cop en silenci absolut.

-Sentiu? -Sí, va contestar l'Oriol, mentre s'escoltava perfectament des de lluny els txas, txof que havien sentit els nens.

L'oncle Salvador va demanar a tot el grup que es quedés en aquell lloc i juntament amb l'Oriol van avançar caminant desapareixent camí endavant.

Al cap d'una estona el grup es va adonar que els sorolls havien cessat. El silenci era absolut i la curiositat augmentava entre el grup a mesura que passaven els minuts. De sobte, de la recolzada del camí va aparèixer l'oncle Salvador amb l'Oriol i una altra persona a la qual en principi no van reconèixer. Portava un barret i un mocador verd que li cobria la boca, lligat després del clatell.

-Bé, misteri descobert, va dir el Salvador assenyalant al personatge

que, en silenci, romania darrere d'ell.

-Ja ja ja, us presento el nostre veí, en Miquel.

En Miquel es va treure el mocador i el barret i tots van cridar un Ooooo-hhh! de sorpresa en reconèixer al seu veí Miquel.

En Miquel va demanar un moment de silenci i va explicar:

-Els camins no són tan transitats com antany i la mala herba i els matolls acabarien per tapar-ho, per això de tant en tant amb un matxet com aquest (va mostrar l'enorme objecte als presents) esbrosso les males herbes i així podem continuar utilitzant-los. Em poso un barret i un mocador per a protegir-me de la pols i les branques soltes. Vaig voler saludar i parlar amb Quim i Joan, però es van espantar tant en veure'm que van sortir corrents.

En Miquel somreia amb ganes mentre en Quim i el Joan es van començar a riure també, com la resta de la gent, per la simpàtica ficada

de pota que havien tingut.

A en Miquel se'l va conèixer durant molts anys com el gegant del matxet, cosa que li feia molta gràcia. A més, aquesta història va aconseguir que fossin diverses les persones que es van oferir voluntàries per a mantenir els camins nets i així poder utilitzar-los els veïns de Campins com havien fet els seus avantpassats durant centenars i centenars d'anys. 🐾

Dedicat a en Miquel Barnola, el "gegant del matxet", que m'ha ensenyat a estimar Campins.

Dibuix: c.puche

TOT EL MÓN A LA BUTXACA

APPS PER GAUDIR A CAMPINS I ARREU

YUKA (Que és el que mengem?)

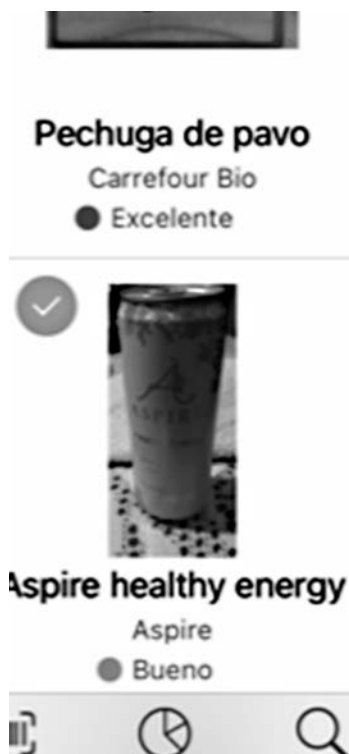

jordi cortina

Potser quan aneu de compres us heu fixat que hi ha gent que s'atansa a les lleixes dels aliments i sembla fer fotos: no es tracta de fotògrafs de publicitat frustrats, ni de creadors de natures mortes, ni artistes conceptuals. Si estan a la zona dels vins, possiblement estan valorant els vins amb l'app. Vivino (vegeu la Mostela núm. 53); ara bé, si hi són a altres departaments de menjar o de begudes envasades és molt possible que es tracti de persones preocupades pel que compren i pel que mengen, valorant articles amb una popular app. anomenada Yuka. Aquesta és una aplicació gratuïta que permet valorar aliments i també productes cosmètics per conèixer la seva composició, i a més d'informar de la quantitat de sal, greix saturat, sucre i additius que conté un producte industrial, cosa que els fabricants estan obligats a fer per llei, fa la comparació amb altres articles similars per ajudar a cercar dins d'un mateix grup d'aliments quin és el més saludable; i fins i tot, si un aliment rep una valoració baixa i, per tant, es considera dolent, ens proposa d'altres de potencialment millors. Com s'aplica? Doncs només cal escanejar amb el programa el codi de barres del producte a avaluar i el que fa, tot d'una, és passar tota la informació de composició del producte, de vegades escrita expressament amb una lletra tipogràfica molt petita, per dificultar la lectura, a una fitxa i posar amb criteris de valoració nutricional amb una nota final que pot anar de dolent o mediocre a bo o excel·lent, marcant amb colors quins són els punts més febles en cada cas. És possible que algun producte no hi sigui, però aquesta aplicació independent, que assegura que fa les avaluacions de forma totalment objectiva, consta d'una biblioteca de més de 700.000 productes alimentaris i 300.000 de cosmètics, on avalua tots els ingredients i els compara. Una bona eina per orientar-nos en el moment de la compra per tenir consciència del que fem al cistell, sense amoïnar-nos massa perquè si ens preocupa el que mengem hi ha d'altres fonts de subministrament que els productes industrials i es basen en una major part en la nostra confiança o coneixement de l'elaborador. Recomano aquesta app. per valorar els productes que comprem habitualment, per validar articles si tenim alguna limitació en menjar sucres, greixos o si ens pot afectar algun additiu en particular; també és pràctica a l'hora d'escollir quan es tracta de comprar un producte per primera vegada. Per l'altra banda, no paga la pena obsessionar-se, ja que és només un programa informatiu que ens pot ajudar a comprar millor. Em recorda les paraules d'un bon amic que em deia "joven, si quieres ser feliz como dices, no analices" 🐼

(1) FITXA GASPATXO

(2) MILLORS ALTERNATIVES

(3) FITXA ESCANEIX BOSSA

(4) FITXA BOSSA PATATES

MONOGRÀFIC JOCS FLORALS

IV Edició dels Jocs Florals de Campins Abril de 2021

Enguany, l'Ajuntament de Campins hem tornat a convidar els ciutadans i ciutadanes a concórrer als premis de Prosa, Poesia i Relat Gràfic.

Des d'aquí volem donar les gràcies a les persones que han fet de jurat en aquesta edició: Jesús Pacheco, Roger Fontdevila, Martí Boada, Carme Giralt, Maria Vallejo i Noemí Alcázar, totes elles, persones del nostre entorn i amb una trajectòria important dins del món de l'escriptura, la lectura i l'edició.

El diumenge 25 d'abril al mig de la gran diada cultural de Sant Jordi que vam viure al poble, vam donar a conèixer quines obres havien estat premiades, i vam conèixer els seus autors.

Diuen que la primera frase d'un relat és gairebé tan important com el títol, que si ens emociona, si ens encurioseix, voldrem saber-ne més i ens engrescarà a continuar la lectura. Esperem que sigui així amb totes les obres que han arribat a la final en aquesta edició dels Jocs Florals.

· **En la categoria de prosa**, ha estat guanyador el Sr. Josep Raventós amb el relat titulat "El príncep Granota", que comença així:

"Els llums de l'aeroport es van fent petits fins a ser només un grogós punt de llum al centre del retrovisor"

· **En la categoria de poesia**, ha resultat guanyador el Sr. Ramón Obiol amb la poesia titulada: Odissea Africana, que comença amb aquests versos:

"Malvivint en el desfici dels dies eternals / em pregunto per la raó de la meua existència..."

· **En la categoria infantil**, el premi ha estat per l'Aina Pérez Iborra amb "El misteri de l'Hotel La Gran Casa Marró", que comença així:

"Deixeu-me que us expliqui una història. La Marta i la Núria, que eren parella, l'estiu del 2011 van decidir anar a un hotel que es deia La Gran Casa Marró..."

· **En la categoria de relat gràfic**, el guanyador ha estat Jordi Mas Arcarons que acompanya amb una mirada profunda i enigmàtica la primera frase del seu relat:

"Encara no sé què m'ha portat a aquesta situació, he fet moltes coses malament, però considero que cap d'elles prou greu com per fer-me perdre el cap d'aquesta manera..."

Desitgem que passeu una bona estona amb les lectures!

Imma Font

MONOGRÀFIC JOCS FLORALS

**EL MISTERI DE LES
VACANCES A LA
GRAN CASA MARRÓ**

**PSEUDÒNIM: LILA
CATEGORIA INFANTIL**

MONOGRÀFIC JOCS FLORALS

Deixeu-me que us expliqui una història. La Marta i la Núria, que eren parella, a l'estiu del 2011 van decidir anar a un hotel que es deia La Gran Casa Marró. Semblava bona idea! Van reunir a les seves filles per dir-los que anaven a un hotel:

-Noies! Anem de vacances a un hotel! - A la Lila, la germana mitjana, no li semblava bona idea, tenia el pressentiment de que alguna cosa no sortiria bé, però la Vic, la filla gran, va començar a cridar:

-Si! Per fi! He estat esperant això tot l'any! Si!

Mentrestant, la Lila va anar d'amagades a l'habitació de les seves mares perquè estava escoltant la veu de la seva mare dient unes paraules molt estranyes. Va veure una cosa que semblava una vareta, la seva mare la tenia a les mans!

La Lila va pensar:

-Que és aquella cosa que apunta amb la vareta? Sembla una olla molt grossa i... Que vol dir amb aquelles paraules tant estranyes?

De cop i volta va arribar la Mar, germana petita, i li va dir a la Lila:

-Que ja estàs espiant a la mama? La Lila va fer un bot de l'ensurt.

-Hola Mar! Què fas aquí?... No estava espiant a la mama! Per cert què fas tu aquí?!

-Salvar-te! Com la mama et vegi aquí et mata!- La Lila va decidir ignorar-la i la Marta va cridar:

- Nenes es anem al hotel ja!

Al cotxe la Lila va tornar a escoltar a la Núria dient paraules molt estranyes. Va intentar dormir per no posar-se nerviosa.

A l'arribar a l'hotel van anar cap a les habitacions, quan ja estaven instal·lades van escoltar crits que ve

.nien de l'habitació de la Vic, van anar corrents i van veure que s'estava ofegant i van intentar ajudar-la.

De sobte, es va tancar la porta van donar la volta mirant a la porta i van veure que havia entrat la Núria amb una vareta. La Mar li va dir:

-Mama? Per què no ens ajudes amb la Vic? Això es una vareta?- I va anar a abraçar-la però la Lila la va apartar i li va dir:

-Mar no t'apropis, no es la mama- La Núria els i va dir:

-No us apropieu o la mato!

Quan la Núria va marxar la Mar es va apropar a la Vic per veure si respirava, però no respirava i la Lila i la Mar van començar a plorar. La Núria va tornar a l'habitació per què escoltava plors. La Marta es va aixecar a veure aigua i va veure que a l'habitació no hi havia ningú i es va espantar molt. Va anar corrents a l'habitació de la Vic i va obrir la porta de cop. Va veure a la Mar i a la Lila tirades al terra amb la Vic als braços i totes dues plorant, la Núria amenaçant a la Lila i a la Mar dient-los que si li deien a la Marta acabarien com la Vic.

La Marta li va començar a dir que què feia i la Núria seguia dient que ella no havia fet res. Però la Marta es va cansar i va decidir agafar el que més a prop tenia, que era una ampolla de vidre, i li va trencar en el cap, la Núria, del cop va caure i es va donar un cop tan fort amb la tauleta de nit que ja no es va despertar.

Després de 5 anys la Marta, la Lila i la Mar seguien investigant què li havia passat a la Núria per què hagués matat a la Vic, finalment van trobar una resposta. La va trobar la Mar. Va ser algo així:

-Mama Lila, he somiat una cosa molt estranya, he somiat que la mama Núria em deia què li havia passat per poder arribar a matar a la Vic, però em vaig despertar abans de que m'ho arribes a dir.

La Marta es va sorprendre molt, igual que la Lila. A partir d'aquell dia van començar a investigar cada cop mes i mes fins que un dia la Lila va trobar el perquè, va ser una cosa així:

-Noies, he trobat el perquè! A la Núria la va envair una força i va fer que matés a la Vic.

La força que va envair a la Núria venia a venjar-se ja que la Núria no havia pogut matar a les demés, no parava de molestar-les per aconseguir el seu objectiu, matar-les. La Marta va decidir formar un grup on explicava tot el que el que havia passat.

La Lila va despertar i es va adonar que tot el que havia passat havia estat un somni. 🐾

MONOGRÀFIC JOCS FLORALS

EL PRINCEP GRANOTA

PSEUDÒNIM: RAVEGAL
CATEGORIA PROSA

MONOGRÀFIC JOCS FLORALS

*...i de sobte es va produir un fet meravellós,
la lletja granota es va convertir en un bell príncep.
Germans Grimm*

Els llums de l'aeroport es van fent petits fins ser només un grogós punt de llum al centre del retrovisor. Comença a clarejar, les negres formes geomètriques que voregen la carretera van agafant color. L'Enric fa aquella cara d'adormit de qui s'ha llevat per fer una cosa que no té res a veure amb ell. O sí?. Avui, dissabte, abans de que el món es desvetlli, fa un viatge d'anada i tornada a l'aeroport. Mira endavant sense ser prou conscient de que és ell qui corre i no la ratlla blanca que li passa pel costat, que el què veu és una carretera i que aquells dos llumets vermells són del cotxe que va davant, i que cal tenir-ho en compte. Sembla talment que els pensaments que li omplen el cervell sobreixin entelant-li els ulls.

L'Enric té trenta-dos anys, la cara rodona i amable sempre té l'expressió com si tot fos per a ell una sorpresa agradable. En conjunt, no pot presumir de figura: una mica rabassut, les mans petites amb uns dits que semblen botifarrons i unes orelles obertes que els cabells llargs amb prou feina dissimulen, a l'escola li deien que semblava un cotxe amb les portes obertes. Però al seu cor hi cap tothom, és amb tots, per a tot i a tot arreu; el ruc a qui tots pugen a cavall. No s'ha fet veure mai. A l'escola va ser un bon estudiant, sense ser una llumenera ni un repel·lent. Va treballar fent pressupostos en un magatzem de materials per a la construcció i quan plegava anava a Barcelona a estudiar per ser aparellador. Va repetir cursos, discretament. Ara treballa en una empresa constructora d'infraestructures viàries, es guanya bé la vida, però no és ric, ni fa res per ser-ho. Sap viure.

Per l'esclatxa d'enteniment que se li va obrint amb la claror, se li cola la imatge del Guillem, el seu amic, l'amic. El Guillem és ben diferent, en tot. Un cos ben proporcionat i musculós, que manté a base de sessions de gimnàstica, li dona un aire de príncep de conte. Sempre va ben vestit, li agrada enlluernar. A l'escola s'esforçava, per no ser l'últim de la classe i a vegades ho aconseguia. Sempre ha estat un baliga-balaga. Des que va entendre les relacions entre els dos sexes ha exercit de guapo sense cap altra fita que enamorar les dones. Va anar de feina en feina fins que finalment, per coneixença, va entrar de funcionari interí a la recepció de l'ajuntament i més tard, mitjançant unes oposicions restringides, va obtenir-ne la plaça. De paraula fàcil, quan parla amb els homes li surt l'apegalosa afectació de superioritat condescendent d'un delegat del banc i quan ho fa amb les dones li aflora l'aire de trobador ensucrat, com si les volgués enamorar. El somriure divertit, els cabells d'un ros enfosquit hàbilment despentinats i la mirada seductora dels seus ulls blaus havien fet passar més d'una nit en blanc a tantes joves que haurien ballat sobre un punxó per ser-ne l'escollida.

Amb tanta dissemblança costa explicar-se com l'Enric i el Guillem poden arribar a entendre's i, malgrat tot, han estat sempre inseparables. Les mancances de cadascun es compensen amb les qualitats de l'altre i el temps hi ha donat la consistència.

L'Enric i el Guillem es van conèixer a l'escola, quan tenien dotze anys. El pare del Guillem va trobar feina a Barcelona i vingué de Reus amb tota la família. Era l'època de les hores extraordinàries, de mudar-se de roba un cop a la setmana, de rentar-se amb pots d'aigua calenta els dissabtes, fins que va aparèixer el butà, que atemorïa amb la possible explosió i es guardaven les bombones al balcó. El butà va arraconar els fogons de petroli, que havien arraconat els de carbó i les cuines econòmiques i va proporcionar aigua calenta donant una bona empenta a la higiene corporal. Als vespres d'estiu els veïns feien rotllanes prenent la fresca fins que la televisió els va xuclar cap a dins de les cases, d'un en un. Temps de carros i bicicletes, de roba apedaçada i rentada a mà i maltractada amb el picador, el No-Do, cacauets i gasoses al cine.

MONOGRÀFIC JOCS FLORALS

Vivien a prop, només els calia tombar la cantonada per anar d'una casa a l'altra. L'Enric vivia en una casa antiga al carrer de Ponent, de planta baixa amb un pati petit al darrere. El Guillem en un segon pis de lloguer al carrer del Mig. Des del balcó del darrere de casa el Guillem es veia el pati de casa l'Enric però la distància no els permetia altra comunicació que convidar-se a sortir al carrer. S'esperaven per anar junts a l'escola i a la tarda tornaven cap a casa tot jugant i arribaven tard malgrat els renys que sabien que els esperaven. Eren obedients i assenyats, relativament. Els camps, el riu i la riera eren la seva fruita prohibida, i per tant la més sucosa, i el plat fort de les escapades amb la bicicleta del pare de l'Enric, amb el Guillem assegut al quadre, com una amazona. Quatre pessetes de cine amb projecció de dues pel·lícules en sessió contínua i una pesseta de cacauets omplien la tarda dels diumenges.

A la classe de Don Valentín van seure junts en un dels pupitres dobles de fusta de l'última fila, ideal per a tota classe de trapelleres, confidències i ajudes. Es van entendre de seguida, no s'han separat mai, han teixit una amistat a prova de tot. Guillem i Enric van passar tardes de dissabte en aquell primari Centre d'Esplai que funcionava amb una sabata i una espartenyia i del que mes endavant van ser-ne monitors. Es van anar fent grans compartint aficions però cadascú amb el seu tarannà: al centre d'esplai cap i monitor, al grup de teatre, el galant i l'apuntador; a la Colla de Diables president i vocal. Només ens els escacs era el l'Enric qui feia escac i mat.

El Guillem es va casar gran. Va ser un tastaolletes. Quan passava de la trentena es va embadocar de la Joana. L'Enric, —seguint amb els estris de cuina— encara no ha trobat la seva tapadora.

La Joana és una Barbie, però només d'aspecte. Es alta i esvelta, bonica, de les que es fan mirar, i ella ho sap. La cabellera rossa que ha dut sempre fins quasi mitja esquena, la manera d'arreglar-se i una mica els posats li donen aquesta aparença. No té estudis però és intel·ligent, molt, i té una solució per a tot, quan no es per experiència és per intuïció. Aquella mirada d'ulls blaus que es recolza en un mig somriure sembla que repti preguntant: "a veure si ets capaç de demostrar-me que no és així". De caràcter bondadós i tímid, és pacient, perseverant i metòdica. Mai no s'ha aturat davant d'una dificultat que es pugui vèncer i només es mostra indecisa quan no veu clar la influència que els seus actes puguin tenir en els altres. Es de Raurell, un llogaret del cor de Catalunya. Quan va morir la seva mare tenia setze anys i en quedar-se sola va anar a viure a casa la seva germana, vuit anys més gran. Van ser quatre anys d'infern. Al començament tot anava bé però de mica en mica el seu cos de dona, cada vegada més bonic, va anar sent objecte de l'assetjament groller i bast del seu cunyat. Mig per covardia i mig per una malentesa compassió per la seva germana no li va dir res, només que volia canviar d'aïres i trobar una feina que li permetés guanyar-se la vida. I se'n va anar.

La claror del llustre s'ha diluït donant al cel un color uniforme. Apaga els llums, només deixa els de posició. Busca en el seu interior el botó per apagar els pensaments que li ballen pel cap i no el troba. Com si d'una pel·lícula es tractés, a la part del darrere del camió frigorífic que ara el precedeix, veu com se li projecten les imatges d'aquell dia, el dia que es va començar a descabdellar el fil que avui s'ha trencat. Van anar tots dos a la discoteca. Asseguts a la barra, el Guillem es va fixar en una noia rossa que ballava sola. No li treia els ulls de sobre. De sobte va dir «hi vaig», sense que l'Enric sabés de què li parlava. El Guillem es movia ballant tot sol acostant-se a la rossa. Amb moviments àgils va fer unes voltes al voltant d'ella, mirant-la descaradament i somrient-li. Ella el seguia amb la mirada i tombava el cap per veure'l aparèixer per l'altre costat. Només li somreia amb els ulls.

—Oh! L'he perdut! —va dir ella sobtadament aturant el ball i es va inclinar escombrant el terra amb la mirada mentre es posava una mà a l'orella.

—Què has perdut? —li va preguntar ell, deixant també de ballar.

—Una arracada, una com aquesta. —i va girar la cara posant-se la cabellera per darrere l'orella per mostrar-li l'altra, una perla de la mida d'un cigrò encastada en una llàgrima de plata que li penjava del lòbul, embellint-li.

—Tothom quiet, tothom quiet! —va cridar el Guillem mentre amb els braços estesos apartava els balladors i deixava lliure un cercle amb ella al centre.

De quatre grapes anava palpant el tros de pista desembarassat de peus. «Ja la tinc» va exclamar i es va alçar per donar-li.

—Oh! Quina sort! Gràcies. I va començar l'acció de tornar-se-la a posar després de contemplar-la uns instants al palmell de la mà.

Va ser llavors quan el Guillem la va agafar pel colze i estirant-la amb suavitat la va treure d'allà el mig on els balladors ja s'havien tornat a fer amos i senyors de l'àrea temporalment expropiada i es movien compulsivament al ritme de la música. La va conduir fins la barra on l'Enric, mig girat d'esquena, no s'havia adonat de res. Els va presentar «Aquest és el meu amic Enric, jo em dic Guillem. I vostè, princesa, com es diu?». «Em dic Joana» va respondre.

El Guillem va començar l'encalç de la presa.

—Princesa, com en el conte, jo t'he tornat el que havies perdut i ara tu m'has de fer un petó i em convertiré en un príncep que estarà boig per tu. La Joana s'hi va acostar somrient maliciosament. Amb les dues mans li va agafar la cara, preveient una maniobra d'ell, i li va fer un petó al front. No era el que el Guillem s'esperava però va exclamar «Visca, sóc un príncep». I van riure tots tres.

MONOGRÀFIC JOCS FLORALS

D'aquesta manera tan simple va començar una relació que va acabar en casament i l'Enric va ser-ne el padrí. La Joana i l'Enric van estrenar una amistat intensa i sincera.

Tot anava bé, eren feliços i menjaven anissos, com en els contes. El Guillem sovint l'anomenava princesa i ella li deia príncep, però no tant. De mica en mica el caràcter encantador del Guillem del començament de la relació es va anar difuminant deixant que anés traient el cap el seu veritable "jo". Sovint arribava tard amb qualsevol excusa però la Joana sabia que es quedava amb els companys en sortir de la feina. Cada dia una mica, el vi es tornava més agre. Cada vegada més sovint el caràcter voluble d'ell topava, amb el més pragmàtic d'ella. Es tornà intolerant i les seves respostes eren ressentides i poc educades quan es contrariava la seva voluntat. Li retreia que fos avorrida i previsible però mai no acceptava les seves iniciatives. No transigia mai, el que deia no podia ser discutit, ni tant sols comentat. La Joana va arribar a sentir-se culpable de coses que ni tant sols havia fet o que si les havia fet no forçosament estaven malament. L'acusava d'escalfabraguetes perquè s'arreglava. Li ho criticava tot i es prenia qualsevol observació com un atac a la seva identitat. Desolada, anava veient com s'esmicolava el somni amb els anorreadors efectes d'aquest comportament i va començar a tenir problemes d'ansietat i depressió. S'havien acabat les tendreses i les carícies, potser ara se les enduia una altra. Això només era un dolorós pensament que s'obria pas a cops de colze per posar-se al davant de tots. Aquella persona que prometia un somni vivint al seu costat va de deixar de ser atractiva i agradable fins fer-se incompatible. Aquell príncep que va aparèixer a la seva vida es va anar allunyant, fent-se petit, fins desaparèixer.

Un dia la Joana va preparar un parell bosses amb roba i coses personals, necessàries i de valor sentimental i va posar en caps el que era seu i es volia endur més endavant. No volia res que hagués compartit amb el Guillem. Va desarrambar una cadira de la taula i s'hi va asseure, esperant. Seia amb l'esquena recta, les mans plegades a la falda i la mirada absent. Els pensaments que li embotornaven el cervell rodaven frenèticament com els cilindres d'una màquina escurabutxaques. En aturar-se li mostraven la imatge de tres homes i va recordar la mà implacable del seu pare, l'assetjament ignominiós del seu cunyat i el maltractament humiliant del Guillem. Quan ell va arribar, li va dir que se n'anava. No li va dir a on. Ell se la va mirar amb un somriure burleta, de perdonavides. Li va dir que no podia, que no tenia sentit que se n'anés, que no podria anar enlloc, que hauria de tornar, que..., tot galindaines. Ella, dreta davant seu, va descabdellar el seu desencís, les seves raons i les esperances perdudes. Es va guardar els retrets, com si acceptés la culpa del què estava passant. Assegut a la taula balancejant nerviosament les cames, escoltava les raons d'ella sense parar de negar brandant el cap. En veure-la decidida va voler capgirar la situació buscant una altra oportunitat dient-li que no s'adonava que ella patia, que si ella li hagués fet saber tot el que li acabava d'explicar, ell no s'hauria comportat així, que hauria canviat, «quedat i ho veuràs» i seguia discussejant promeses. «Perquè jo t'estimo!», va acabar. No se'l va creure. Va agafar les bosses disposant-se a marxar. El Guillem va tornar a provar d'enlluernar-li la memòria i els sentiments.

—Va, princesa. Has aconseguit espantar-me, de debò —i va fer un somriure, que li va sortir fingit— Ja veuràs com tot s'arregla. Vine a fer un petó al teu príncep —i baixant de la taula va obrir els braços, com esperant una abraçada.

La Joana deixà les bosses a terra i se li va acostar a poc a poc amb un somriure dolç que ensenyava la blancor de les dents i emmascarava la buidor de sentiment. Quan va ser al seu davant el va prendre de les mans i va fer que es poses els palmells a les galtes, llavors, subjectant-les-hi a la cara, li va fer un petó al front.

— Ja el tens. Un petó et va tornar príncep, ara un altre et torna granota.

Va tornar a agafar les bosses, obrí la porta i se n'anà sense girar-se ni dir adéu. Mentre era al replà esperant l'ascensor sentia com anava enfilant retrets, amenaces i renechs, dels que només se li feien intel·ligibles paraules aïllades sobre una sanefa sonora i agre: ...tornaràs, ...stia, ...va parir, ...puta. Mentre obria la porta de l'ascensor va pensar «Mira, ja rauca!»

L'Enric no s'esperava aquest final i s'ha trobat al mig de dues amistats: la de sempre, inflada de records i complicitats i la nova, forjada amb sinceritat, afecte i simpatia. Ha hagut de parlar amb l'un i amb l'altre sense saber si el que intentava tenia ja algun sentit.

Ha dut la Joana a l'aeroport. Li ho va demanar. Se'n va a casa d'una amiga a l'altre cap del país. No sap si tornarà ni, si ho fa, quan serà. Prem el botó del comandament i la porta del garatge s'obre lentament. Aparca, evitant aquella columna que sembla que es mogui per posar-se al mig i l'enorme para-xocs del quatre per quatre veí, treu la clau del contacte, creua les mans sobre el volant, hi repenja el cap i es posa a plorar amb el cor esquinçat. 🌧️

Josep Raventós Rebulà
Molins de Rei, 7 de setembre de 2019

MONOGRÀFIC JOCS FLORALS

**LA TRISTOR D'UN
PARE I EL DESCANS
ETERN**

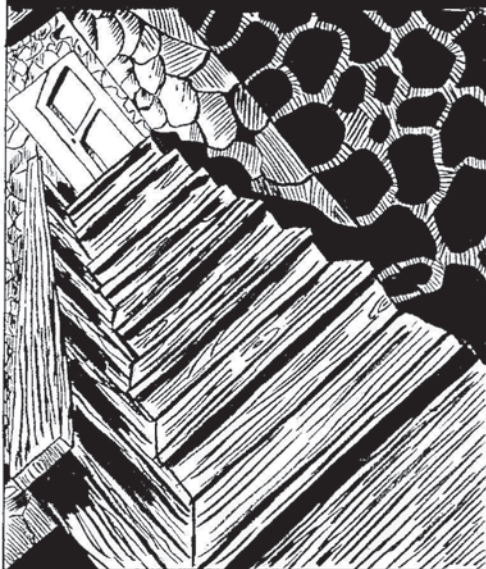
**PSEUDÒNIM: CREEPY 666
CATEGORIA RELAT GRÀFIC**

MONOGRÀFIC JOCS FLORALS

ENCARA NO SE QUÈ M'HA
PORTAT A AQUESTA SITUACIÓ...
HE FET MOLTES COSES
MALAMENT, PERÒ CONSIDERO QUE
CAP D'ELLES, SIGUI PROU GREU
PER FERME PERDRE EL CAP
AIXÍ. NO SE SI SERÀ PER COM
M'HE PORTAT AMB LES DONES ...

...ALGÚN PROBLEMA QUE
TINGUI RELACIÓ AMB IA...

... MEVA
ADICCIO AMB ...

... LA BEGUDA,
NO HO SÉ,
UHM ...

... DE VERITAT,
NO SE QUÈ POT
HAVER PROVO-
CAT, QUE EL
MEU CAP, RODO-
LI, TOT CAIENT
PER LES ES-
CALES QUE VAN
AL SOTERRANI
...INTENTO ...

...RECORDAR A QUI HE
POGUT FER TANT DE MAL.
EP, ELL ESTÀ AQUÍ, LLAVORS ...

...POT SER QUE ELLA TINGUI
TEMPS DE FUGIR I SER
LLIBRE PER FÍ, D'UN
MONSTRE COM JO ...

MONOGRÀFIC JOCS FLORALS

ON ÉS ELL, M'HA DEIXAT SOLA AMB AQUEST BRÈTOL, JO, AQUI SOLA, NO EM SENTO EL COS, SEMBLA COM SI EL TINGUÉS ADORMIT. NO RECORDO HAVER-ME SENTIT AIXÍ DES D'AQUELL ST. JOAN, EN EL QUE ES VA PASSAR UNA MICA AL CORRETCIR LA MEVA MANERA VESTIR, DES D'AQUELL...

...DIA, JA MAI MÉS HE PORTAT FALDILLA, ELS ...

...TERANS EM QUEPEN MILLOR ...

...TAPEN MILLOR ELS BLAUS.

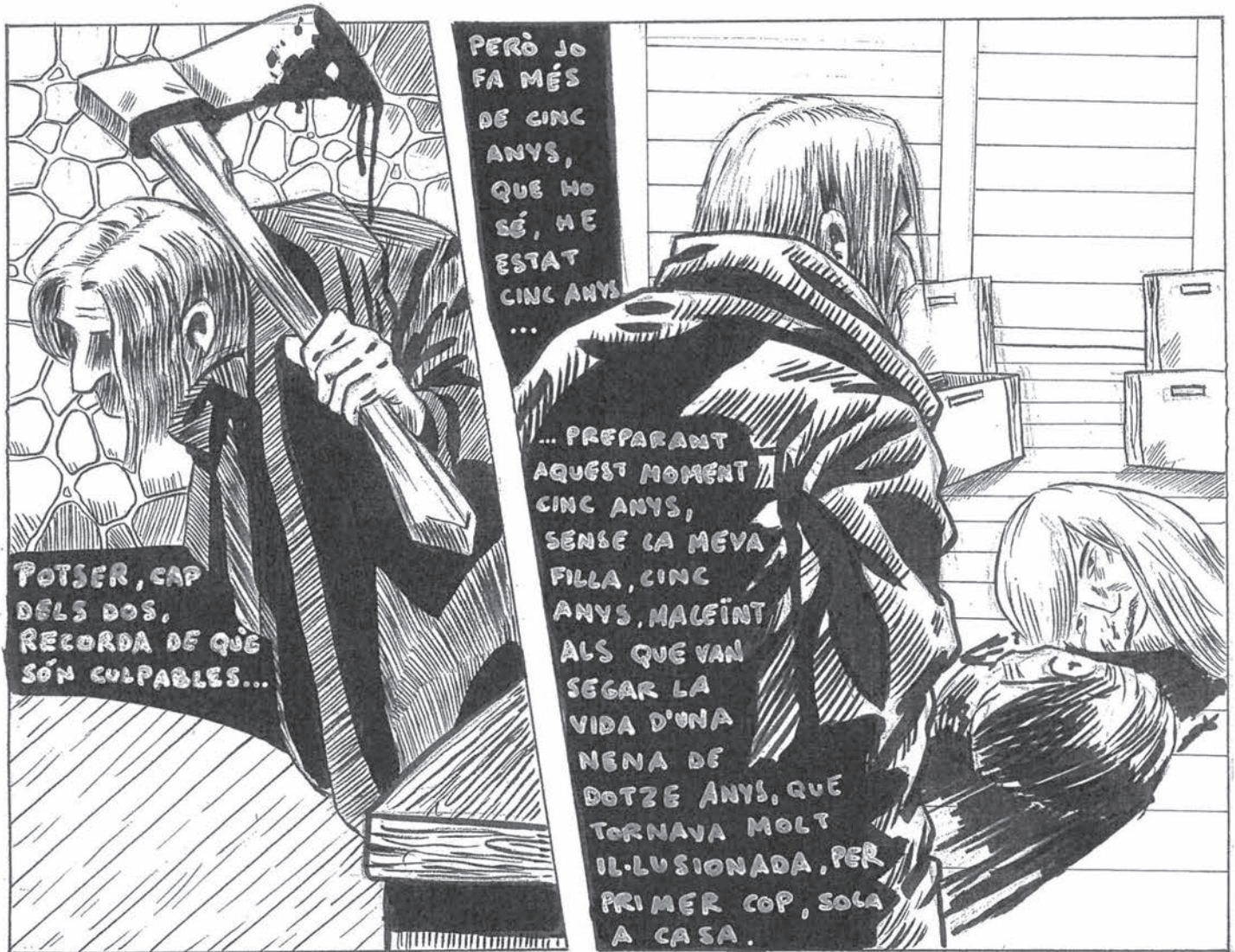
ELL T'É RAÇ, ELS HOMES EM MIREN I AIXÒ É'S CULPA MEVA... UN MOMENT, DE QUI É'S AQUEST CAP? QUÈ PASSA?

PERÒ ON SÓN ELS NOSTRES COSOS?! NO PUC CRIDAR! AAAAA!

MONOGRÀFIC JOCS FLORALS

MONOGRÀFIC JOCS FLORALS

ODISEA AFRICANA

PSEUDÒNIM: MONRA
CATEGORIA POESIA

MONOGRÀFIC JOCS FLORALS

Malvivint en el defici dels dies eterns
em pregunto per la raó de la meva existència.
M'ofego en les llargues nits d'hivern de Nador
d'on solament els somnis difuminats
m'allunyen per unes hores de la crua realitat.
De sobte, s'ensorra el castell de naips
que sosté els pilars de la meva vida
i aprenc, amb el pas inexorable del temps,
a lluitar amb fermesa per sobreviure.
I així, immers en les tenebres més punyents
i traient forces de les entranyes
li planto cara al destí que estava escrit
i m'entrego sense condicions al mar brau
en busca de les il·lusions i les esperances robades.
Aleshores, embolcallat per la immensitat del mar
em perdo enmig la foscor de les onades
embolcallat per la por i la desesperació
que sigil·losament es van apoderant de mi.
No obstant, tot i veure la mort tan prop meu
em sento viu sota el llindar d'aquest dolor
que m'oprimeix l'ànima i m'estreny la respiració.
Finalment, despunta l'alba a l'horitzó i,
solcant les onades de la vida,
abraço la immensitat d'aquesta efímera existència
mentre albiro la terra ferma del vell continent
i els somnis d'un futur més pròsper. 🌍

TARDES FAMILIARS

Educar és una feina molt important que ens correspon tant a la família com a la comunitat educativa i a la societat. I l'hem de dur a terme de la manera més fluïda possible perquè els infants adquireixin les capacitats relacionades amb el desenvolupament personal: l'autoestima, l'autonomia, la comunicació, l'expressió i les relacions personals.

En aquest procés educatiu, les dues figures que més destaquen són la família i els docents: és en la família on s'arrelen els primers vincles emocionals i els primers aprenentatges socials bàsics; i una vegada que l'infant està escolaritzat, és amb els docents amb qui passa gran part del dia. Per tant, són ells els que l'acompanyen i faciliten un desenvolupament integral i una formació contínua.

Els infants han de rebre d'aquestes dues figures una educació global, amb la qual puguin obtenir els coneixements i les habilitats necessaris per aconseguir autonomia, poder espavilar-se en el dia a dia i assolir un alt nivell de benestar. Resumint, l'educació dels infants és una responsabilitat compartida.

És dins d'aquest entorn on hem inclòs el projecte de les "Tardes familiars", que hem dut a terme entre el segon i tercer trimestre. Les famílies de cada infant de l'aula d'educació infantil han vingut una tarda a l'escola a fer una activitat compartida amb les nenes i els nens de la classe. Han fet activitats molt variades: pasta de farina; un taller de robòtica; un taller d'ous de xocolata; un púding de pa; taller de màscares i també vam fer un taller de boletes de formatge de cabra amb herbes provençals.

Des de l'escola ho valorem de forma molt positiva i agraïm enormement aquesta cooperació!

Famílies i escola, el tàndem perfecte! 🍪

fotos: escola alzinar

REVERS PERVERS

**MIRANT LA IL·LUSTRACIÓ,
SABEU EL NOM DE LA PELÍCULA?**

toti valls

NOM DE LA PELÍCULA?

SOLUCIÓ DEL N. 68

REFRANYS I ENDEVINALLES

joan antoja

ENDEVINALLA

**L'ARBRE DE L'EMPORDÀ TÉ FULLA I
NO TÉ GRA.**

LA CANYA

HOME CREGUT, HOME
PERDUT.
EN DIR LES VERITATS, ES
PERDEN LES AMISTATS.
VES AMB EL COR A LA
MÀ, MÉS NO TE'L DEIXIS
ROBAR.

SOPA DE LLETRES de L'ALBERT

albert canosa

SOPA DE LLETRES DE L'ALBERT

Nivell Expert: busca el títol de 8 contes infantils (no necessàriament en línia recta).
Amb les lletres que no facis servir, podràs llegir el nom d'una coneguda il·lustradora catalana.

E	S	C	O	F	A	T	N	E	V
B	L	A	N	C	A	N	E	U	S
A	G	R	I	N	X	O	L	S	D
L	A	T	E	F	U	T	A	P	O
L	T	P	L	O	M	P	I	L	R
E	A	E	O	X	T	O	N	I	P
M	M	D	A	R	I	N	B	A	Y
R	B	T	E	D	A	D	L	O	S
E	B	O	T	E	S	E	S	E	L
V	A	T	E	X	T	U	P	A	C

Nivell Bàsic: busca el nom de 8 contes infantils

Biancanens, Caputxeta vermella, El gat amb botes, El soldadet de plom, La rinxols d'or, Patufet, Pinoxo, Ventafocs

CONSULTA A L'EDUCADOR CANÍ

JOGUINES INTERACTIVES PER A GOSSOS

elisenda mir ballo

Segurament algú de vosaltres s'ha de preguntar: què és una joguina interactiva?

Les joguines interactives són aquelles joguines que per si mateixes ofereixen entreteniment al nostre gos. Existeixen de més simples i altres de més complexes; la seva elecció dependrà de les necessitats que tinguem.

Però quina és la finalitat d'aquest tipus de joguines? Proporcionar entreteniment al nostre gos en aquelles hores del dia que estarà sol, o en aquells moments en que voldríem que el nostre gos estigui entretingut per ell mateix. Però també n'hi ha que estan associades a la importància de l'entrenament en les habilitats d'intel·ligència.

Els gossos tenen moltes hores mortes en les que no tenen res a fer; de fet, si confeccionem un gràfic on queda reflectit totes les activitats que fa el nostre gos en el seu dia a dia, ens en adonarem que passa més de la meitat del seu temps sense fer res, la qual cosa repercuteix en el seu comportament.

Les joguines interactives facilitaran que els gossos puguin alleujar l'estrès d'estar tancats o de no fer res, i d'aquesta manera sortiran més relaxats en les seves activitats exteriors. També ens ajudaran a que no bordin massa dins de casa ni es dedicaran a trencar els nostres objectes de valor.

El que hauríem de fer és adaptar la nostra compra o fabricació casolana de joguines interactives a raó de les nostres circumstàncies particulars de convivència. Precisament per això m'agradaria fer un petit incís. Crec que és important entendre en quina situació es troba cada gos en relació amb la convivència que estableix amb els seus propietaris.

Hi ha una diferència entre els gossos que conviuen tant dins de casa com a fora amb els seus propietaris, respecte als gossos que conviuen sempre al jardí. Els primers, al estar convivint dins amb els seus propietaris, adopten més normes de convivència i de control degut al fet que han de compartir espais interiors amb ells. Podríem dir que estan més acostumats a rebre ordres i tal vegada

estan més estructurats en la convivència amb tot el que això representa: conèixer millor a l'altre, és a dir conèixer millor com és i com funciona el seu propietari i viceversa.

Els gossos tenen una necessitat vital d'estar acompanyats, i depenent de la raça a la que pertanyen, encara s'ha potenciat més aquesta particularitat.

Què sol passar amb un gos que viu normalment al jardí? Doncs és un gos que està convivint sol o acompanyat d'un altre animal, sigui gos o gat, en un espai lliure com és el jardí, aprenent per ell mateix allò que ha de fer i serà segurament allò que li agrada fer. Per altra banda, com que està privat d'una convivència més estreta amb el seu propietari, té menys temps d'estar en contacte amb ell, d'entendre el seu llenguatge i el comportament humà. Per tant, quan té l'oportunitat d'estar amb el seu amo intenta acaparar-lo al màxim possible perquè sap que regularment no estarà amb ell.

Tots sabem que és important que el nostre gos tingui una dieta completa i equilibrada i faci exercici físic de manera moderada; però hem de tenir en compte que també és necessària la estimulació mental. Aquesta estimulació mental li hem d'oferir durant el passeig, deixant que el nostre gos ensumi l'entorn, amb les precaucions pertinents, i complementar-ho amb l'ajuda de les joguines interactives.

Quines d'aquestes joguines són les més utilitzades?

Si hem de deixar el nostre gos sol mentre treballem o, tot i estant nosaltres a casa, volem que el gos s'entretingui per ell mateix:

Kong: té forma de pilota de rugbi amb un orifici a cada extrem. N'hi ha de vermells i de negres a raó de la seva duresa. Existeixen tutorials a YouTube on ens ensenyen a emplenar el kong de manera efectiva amb diferents nivells de dificultat. Com en totes

les coses, hem de començar per un nivell de dificultat baixa per aconseguir que el nostre gos tingui una motivació alta cap a la joguina i progressivament anar pujant el nivell de dificultat. D'aquesta manera ens assegurarem que el nostre gos s'entretindrà cada vegada més temps.

Mantes olfactives: amb diferents retalls de roba es crea una manta on posarem diferents premis i el gos ha de trobar els premis amagats.

Dispensador amb botelles: aquest resulta molt fàcil de fer i se sol fabricar de manera casolana. S'agafen tres ampolles d'aigua sense tap i passem un pal de fusta d'un revister més o menys a mida de tres quarts de l'ampolla. Les ampolles les podem emplenar, per exemple, del pinso dels gossos i pernil dolç, que potenciarà l'atenció cap a la joguina.

Joguines interactives de més dificultat o jocs d'intel·ligència per a gossos:

N'hi ha uns quants en el mercat. Hem de tenir paciència perquè potser al principi no serà fàcil, però a poc a poc la seva estimulació anirà augmentant. Hem de tenir en compte que potser el joguet que nosaltres hem escollit no li agradi; és per això que haurem d'anar provant diferents opcions per conèixer els gustos del nostre gos. El que sí hem de tenir present és que hem de començar amb jocs més simples i anar incrementant el seu nivell de dificultat a poc a poc.

Per citar alguna, podem parlar de **les plataformes educatives** que estan equipades amb calaixos foradats i altres coses que fan que el gos hagi de fer servir el cervell: per exemple, per obtenir una recompensa el gos ha de tirar de la corda i obrir la porta. 🐾

foto: elisenda mir

UN COLLARET COM A CAVALL DE TROIA

martí boada

Martí Boada (1), Xavier Espadaler (2), Amador Viñolas (3)

(1) ICTA, Universitat Autònoma de Barcelona, 08193 Bellaterra

(2) CREAM-Unitat d'Ecologia, Universitat Autònoma de Barcelona, 08193 Bellaterra

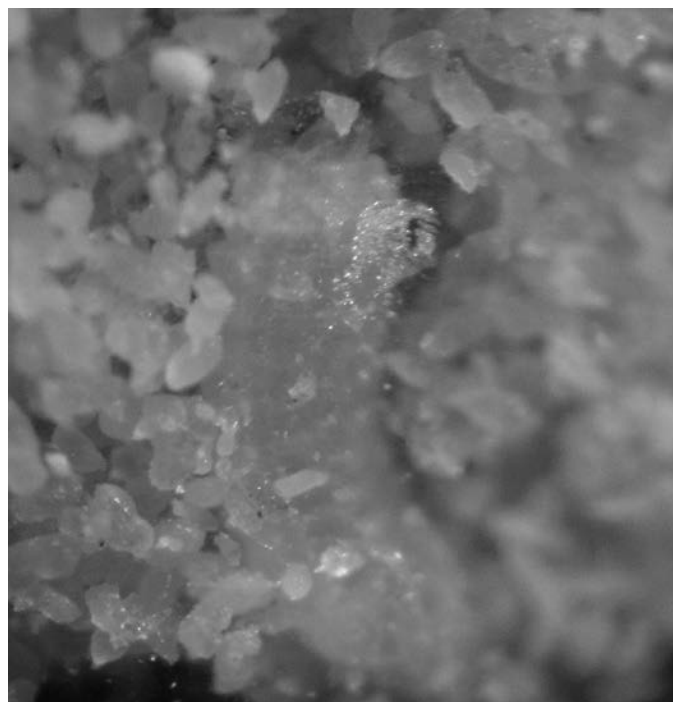
(3) Museu de Zoologia, Ap. 593, 08080 Barcelona

Una de les activitats humanes característiques de la modernitat és el turisme, una pràctica ascendent que porta a unes mobilitats contínues. Unes mobilitats que indirectament provoquen processos de bioinvasió. Dur records dels llocs que hom visita és un fet habitual que, encara que rarament, pot tenir més conseqüències que les merament emocionals o personals. Els objectes, estris, teixits i tota la mena de materials de què estan fets aquells records poden dur –amagats– altres «turistes», aquests gens desitjables. Especialment els materials vegetals no teixits, com ara peces de fusta, objectes fets amb boga, joncs i altres tiges vegetals, o amb llavors locals, poden estar ocupats per ous, larves, pupes o adults d'insectes autòctons dels països que hem visitat. Aquí exposem un cas produït a rel d'una visita recent a Colòmbia d'un dels autors (MB).

Material: un collaret de canell, comprat a la botiga de la Universitat Autònoma de Occidente, Cali, Colòmbia, el dia 19 d'abril de 2004. La peça consta d'un cordill fet amb material sintètic (monofilament) on hi ha engranades set llavors d'una Annonacea –17 gèneres coneguts a Colòmbia (Murillo, 2001) –, dues llavors de Erythrina, dos trossos de Chusquea i dues peces de fusta (Fig. 1).

Fig. 1. Collaret procedent de Colòmbia. Les llavors són els elements amb forma oblonga. El polsim grogós són excrements dels escarabats.

Fig. 2. Larva d'escarbat a punt de pupar, rodejada d'excrements.

Com a mesura de prudència, de seguida que es va veure que hi havia un polsim grogós (excrements de les larves) i per tant que el collaret tenia polissons, es va incloure en un sobre transparent. Va resultar que les llavors de l'Annonacea contien larves de *Lasioderma serricorne* (Fabricius, 1792) (Coleoptera: Anobiidae) (Fig. 2) que van pupar correctament uns dies més tard i en van sortir els adults, perfectament formats i d'uns 2,5 mm de llargada (Fig. 3). Aquest recipient també fou atacat (Fig. 4), provant que les larves van intentar sortir-ne.

Fig. 3. *Lasioderma serricorne*, adult, nascut dins la bosseta de plàstic.

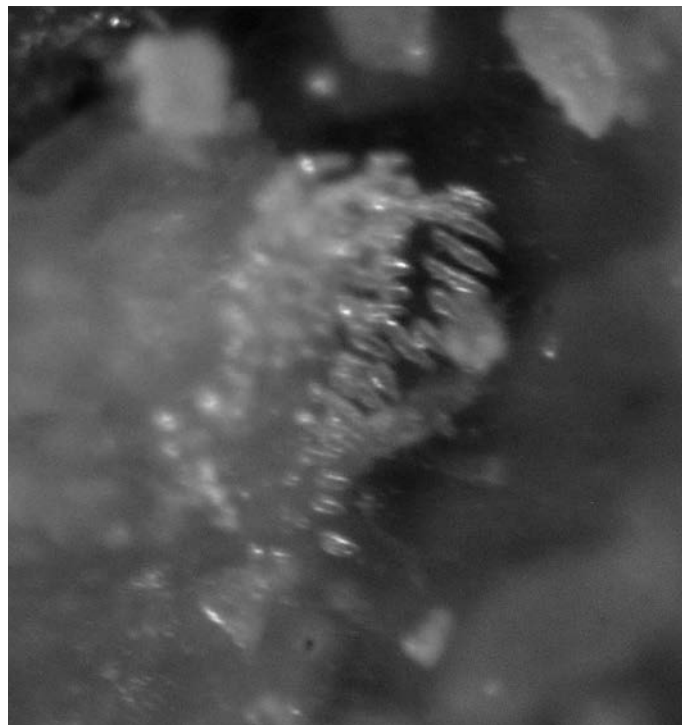

Fig. 4. Marques de les mossegades fetes per les larves en intentar sortir de la bosseta de cel·lofana

Si alguna larva o adult haguessin emergit fora del sobre, la possibilitat de dispersió i d'establiment serien a considerar. No hi ha garantia que aquest establiment s'hagués donat, ja que en aquests casos les larves o els adults no sempre troben les plantes o productes que els calen per menjar o pondre. Però al igual que en medicina, també aquí és vàlid el "val més prevenir que curar": vigilem què portem de record quan anem a llocs exòtics.

Aquesta espècie és actualment cosmopolita i vella coneguda dels humans: s'ha trobat a les tombes de l'Egipte faraònic (des de 1345 A.C.). És absolutament polífaga: ha estat denunciada com a plaga en magatzems de granes (arròs, mill, fruits secs, cafè, cacau, garrofes) i altres productes vegetals (rel de regalèssia, tabac, cotó) o animals (cuir, llana, pells, seda, peix assecat), galetes, col·leccions d'insectes i biblioteques (Delobel & Tran, 1993). Una joia. Que és un perill real en dona fe el fet que s'hagi generat un tipus de trampa específica per a la seva detecció i control (Mylva, 2004). 🐞

Agraïments

A Wilson Ramírez, per la identificació dels components naturals del collaret.

Referències

- Delobel, A. & Tran, M. 1993. Les coléoptères des denrées alimentaires entreposées dans les régions chaudes. Paris : Orstom/CTA. Faune tropicale ; 32. 426 pp.
- Murillo, J. 2001. Las Annonaceae de Colombia. Biota Colombiana 2: 49-58.
- Mylva, 2004. Complementos para la desinsectación. Accedido el 22 de noviembre 2004 en http://www.mylva.es/es/sanidad_ambiental/cat4/3280.php

CANÇONS I VIVÈNCIES

LA CENSURA.

BÉSAME MUCHO

jaume vilà

És molt trist que cada dia tinguem més casos de jutges aficionats a la censura. Es veu que la judicatura no té coses més importants a fer a la seva agenda que vetllar per l'adequació de les lletres de certes cançons o de certs comentaris, qualificatius i articles a les innocents orelles i ulls dels possibles auditoris i lectors, com si el públic no tingués prou criteri per acceptar-les o rebutjar-les en funció de la seva qualitat, veracitat, idees, bon gust o mal gust.

Els criteris dels censors potser han variat amb els anys, però la finalitat o conseqüència de la censura sempre és la mateixa: limitar la llibertat. Ens limiten el que podem escoltar, dir o veure tot imposant els seus criteris.

La censura no és mai objectiva, sempre és subjectiva i localista. Fets que en certs països son delictes castigats amb penes de presó en altres son llibertat d'expressió.

La censura és tant antiga com la Humanitat. De fet, tots som víctimes de la censura que es va saltar la pobre Eva quan va mossegar la fruita prohibida. El pecat original.

El Concili de Trento va decidir quins evangelis eren els inspirats per Déu (Marc, Mateu, Lluç i Joan) i per tant verídics i inclosos al Nou Testament i quins no, els apòcrifs (una cinquantena). Curiosament, els apòcrifs ens diuen que Jesús va néixer en una cova, amb el bou i la mula que l'escalfaven, que li van portar ofrenes els Reis d'Orient, i també ens diuen el nom del bon lladre, Dimes, el del mal lladre, Gestes i el nom del soldat de la llança, Longinos. Ens expliquen també l'Assumpció de la Mare de Déu i molts altres fets que altrament no coneixeríem.

Pius IV va fer pintar tapalls, fulles de parra i túniques a tots els nus de La Capella Sixtina pintats per Miquel Àngel. El pintor encarregat de tapar les vergonyes va ser Daniele da Volterra que ha passat a la història com Il Braghettone. La feina que van tenir per tornar-los a despullar anys després!

El 1947, el bisbe de Canàries, Antonio de Pilsain y Zapiáin, va prohibir la pel·lícula Gilda: als empresaris projectar-la i als ciutadans veure-la. Segurament la segona prohibició era innecessària; difícilment és podria veure si no es projectava, però valia més assegurar-se'n. Recordem les classificacions de pel·lícules d'aquells anys: 3R para mayores y con reparos i 4 gravemente peligrosa. Gilda segons aquell bisbe era gravemente escandalosa i per tant quedava prohibido exhibirla y verla i menys mirar-la sota pena d'anar a l'infern volant. Suposo que per considerar-la gravemente escandalosa la devia haver anat a veure al menys un cop. O potser la va valorar d'oida.

Però el sùmmum de la censura estúpida de la qual adjunto constància escrita és la prohibició que hi va haver sobre certes cançons; no pel contingut polític sinó pel contingut escandalós de les seves lletres. L'any 1944 Bésame mucho n'era una d'elles. El pare d'un meu

cosí que en aquell temps explotava un cinema de nom Juventud a Portbou va ser multat amb 50 pessetes perquè un empleat seu va tenir la perversa idea de posar l'esmentada cançó, Bésame mucho, en un entreacte de les projeccions.

En el cas del cinema de Portbou, hi trobo una curiositat addicional: la precisió del redactat del Governador Civil que qualifica la cançó prohibida Bésame mucho com a fox lento. M'he quedat parat doncs sempre havia cregut que era un bolero.

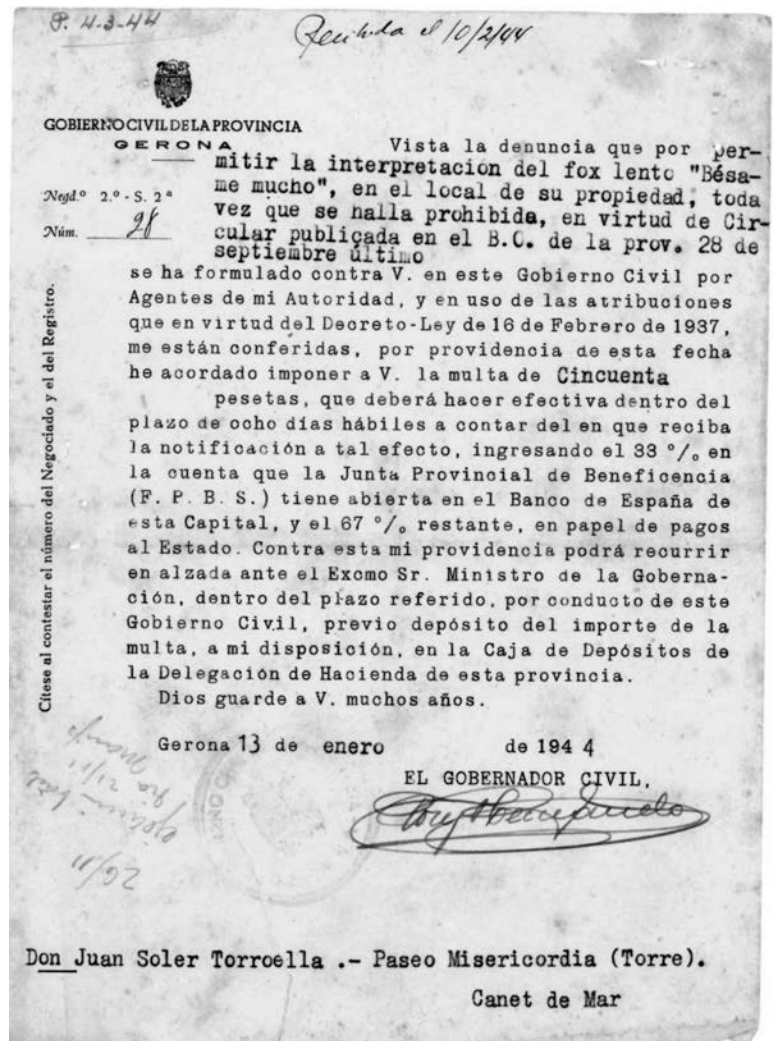
Em pregunto, amb quina finalitat s'especifica en la multa el tipus de composició musical de la cançó prohibida? Potser penalitzava més un fox lento que un bolero? I si fos un rock? Hi havia una taula d'import de multes segons el gènere musical? Era potestat del Governador la classificació musical de les cançons o tenia un assessor? Qui censurava la lletra de les cançons, un censor civil o un eclesiàstic? La Història va posant i posarà a censors, prohibidors i inquisidors al seu lloc, però el mal immediat ja està fet i en molts casos és difícilment reparable.

El 1999, Bésame mucho va ser reconeguda com la cançó en llengua castellana més cantada i gravada fins aleshores. I possiblement la més traduïda a altres idiomes. Només superada per Yesterday dels Beatles, gravada el 1965. N'hi ha que inclús diuen que John Lennon i Paul McCartney van plagiar algunes notes de Bésame mucho per compondre Yesterday. Proveu de cantar l'inici de Bé-sa-me i Yesterday. 🎵

Trio Los Panchos: Bésame mucho.

YouTube

Bésame, bésame mucho
 Como si fuera esta la noche
 La última vez
 Bésame, bésame mucho
 Que tengo miedo a perderte
 Perderte después
 Bésame, bésame mucho
 Como si fuera esta la noche
 La última vez
 Bésame, bésame mucho
 Que tengo miedo a perderte
 Perderte después
 Quiero tenerte muy cerca
 Mirarme en tus ojos
 Verte junto a mi
 Piensa que tal vez mañana
 Yo ya estaré lejos
 Muy lejos de aquí
 Bésame, bésame mucho
 Como si fuera esta la noche
 La última vez
 Bésame, bésame...

ESCRIVINT SOBRE SEXUALITAT

LUBRIFICACIÓ GENITAL

irene forza

La lubricació genital és una estratègia saludable que els cossos humans posen en marxa per mes d'una raó. L'acte de secretar un líquid més o menys viscos crea un moviment unidireccional de dins cap a fora.

Constitueix una barrera defensiva de tipus mecànic. A més, la composició d'aquest flux protegeix enfront de la colonització de gèrmens enemics de la salut: crea un ambient que afavorirà una determinada microbiota. Com? Induint un determinat pH; provocant absència o presència d'oxigen; i portant nutrients que faciliten la colonització per alguns tipus de microorganismes, enfront d'altres, menys beneficiosos, així que en competir entre ells guanyin aquells que aporten avantatges per a la salut, etc.

Més enllà de ser una barrera mecànica i química, els fluids de lubricació ajuden a evitar friccions entre els teixits.

Tot això val per a gairebé tots tipus de lubricants corporals. Participen en el treball constant de recerca de l'equilibri homeostàtic entre els diferents ecosistemes corporals.

A escala genital, en les persones que tenen penis, en determinades circumstàncies, quan per exemple el cos es prepara a una trobada de tipus sexual, surt una petita quantitat de flux de la uretra, de 4 a 6 gotes. Es tracta d'un líquid lleugerament viscos. La funció d'aquest humor, secretat cada parell de minuts per les glàndules de Cowper, és rentar el recorregut de la uretra en el tram on hauria de passar el semen i crear així un ambient idoni perquè aquest no es faci malbé. Treu residus d'orina, optimitza el pH i contribueix al lliscament per reduir friccions d'una possible penetració. Se'l coneix com a líquid preseminal, tot i que pot contenir espermatozoides. Genitalment, en les persones que tenen vulva, la vagina (que sempre es dibuixa com un tub quan no ho és) és un ambient fet de parets mucoses ajustades que, en qualsevol circumstància, sol mantenir una humitat pròpia que varia en quantitat amb relació a diferents factors.

Perquè es pugui entendre millor, acostumo a comparar l'ambient vaginal amb el que trobem en la nostra boca, entre la cara interna de les galtes i les dents. Tots dos són espais potencials. En repòs les galtes estan ajustades a les genives i les dents, i una quantitat de saliva assegura un estat de confort entre totes les parts del conjunt bucal. Aquest espai es pot expandir i omplir quan anem a beure, a menjar, o quan l'omplim d'aire com un globus per fer riure a un nen. Talment com l'ambient vaginal, fet per parets mucoses ajustades i humides, amb la seva temperatura ideal, amb el seu grau òptim d'humitat...

Es tracta d'ambients dinàmics. El cos, en cadascuna de les seves parts, té fins mecanismes que s'ajusten constantment a les condicions permanentment canviants del seu entorn. L'objectiu és mantenir un confort saludable en diferents situacions.

Davant d'un plat que ens agrada, salivarem més que de costum: a vegades ens n'adonarem i a vegades no. El cos es prepara davant d'una situació concreta. Ens passa si veiem el plat, ens passa amb una olor, recordant o imaginant alguna cosa saborosa. Salivarem igualment si mengem de forma distreta, sense pensar en què estem fent. És un acte reflex del nostre cos.

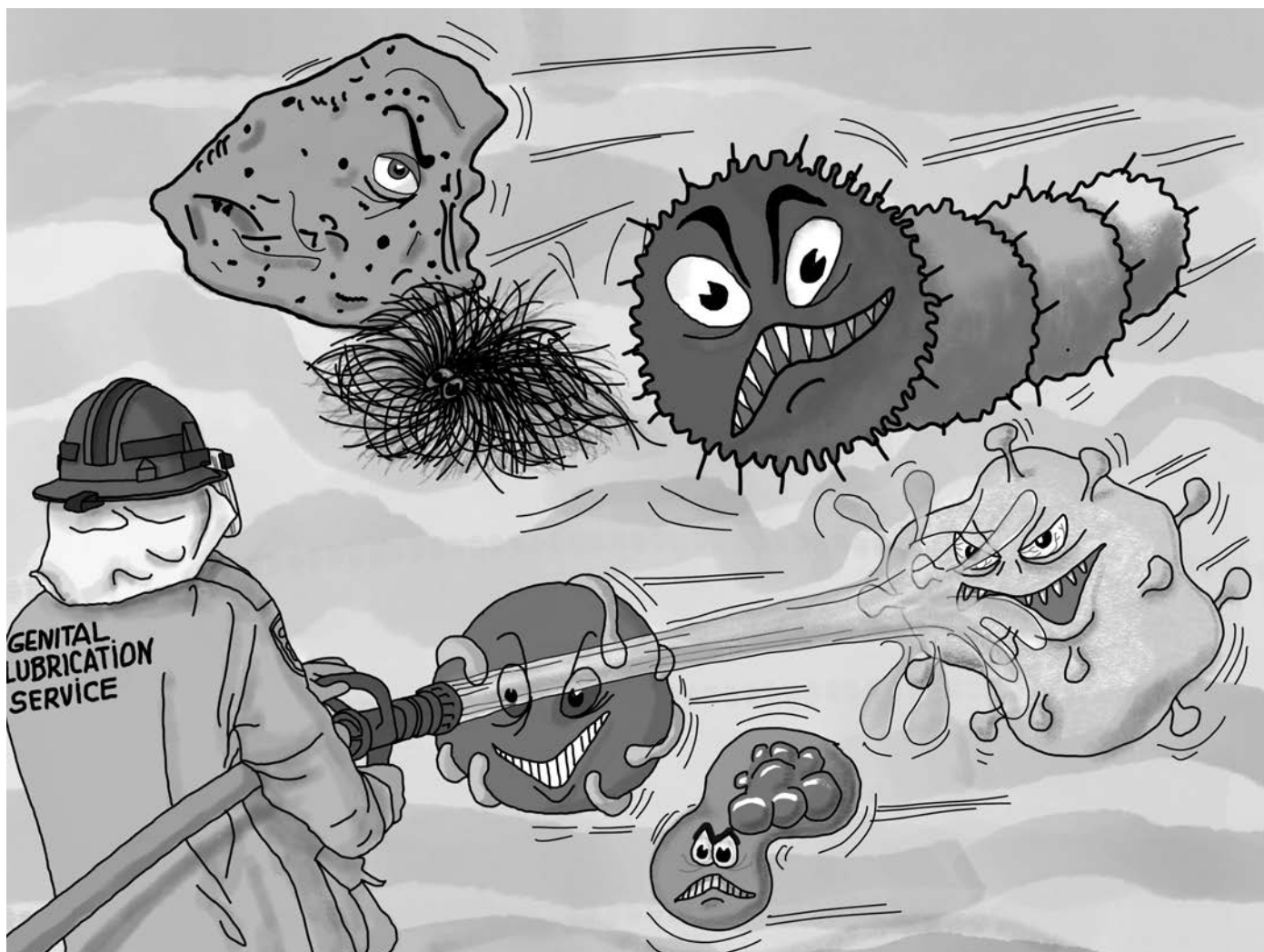
De la mateixa manera, si som al davant d'una situació que ens provoca sexualment, lubriquem. A vegades ens adonem i podem advertir l'excitació, i a vegades no. El cos es prepara. I funciona tot més o menys de la mateixa manera.

L'acte de lubricar és un acte reflex, talment com el de salivar. Els processos fisiològics de totes dues accions són comparables metafòricament, però molt diferents bioquímicament.

Vull subratllar que lubricar no significa necessàriament estar excitats. L'excitació és una percepció subjectiva; és el que la persona diu i no allò que es pugui interpretar a partir del que manifesten els seus genitals. Ser conscients d'això és important; i sobretot és crucial que ho sàpiguen els jutges, de manera que no es confonguin. Només la voluntat expressada és prova de consentiment, no els signes d'un cos que respon de forma fisiològica.

Tornant a la lubricació genital de les persones amb vulva, al davant d'una determinada estimulació un primer augment de lubricació el donen les glàndules vestibulars. Estan situades sota els llavis interns, i secreten un moc que lubrica la zona immediatament per dins de l'introït vaginal. Una altra part de lubricació és producte del transsudat de les cèl·lules epitelials de la vagina, més aquosa, i una altra són secrecions del coll uterí, més mucós. Les secrecions, a tots els nivells corporals, estan influenciades per moltes variables.

Per exemple, parlant dels fluxos genitals, canvien en quantitat i en composició en funció d'etapa de vida (a 20 anys no serà la dels 80), depenent de l'estat de salut general i local i dependrà del que bevem, del que mengem, de com estem emocionalment, de les nostres experiències passades, etc. Això per dir com la lubricació genital sigui multifactorial. Per tant, quan a aquest nivell tenim una incomoditat, és bo no treure conclusions precipitades sinó veure en el conjunt de com estem, i veure com ajustar paràmetre per paràmetre, començant pels més senzills. 🍄

PANORÀMIQUES

carles puche

Inauguració de l'exposició El Local pinta molt

Sopar revetlla Sant Joan 2021

LA CUINA DE LA MERCÈ

PASTELONA DE SALMÓN

martí pey

L'eminent gastrònom gallec Alvaro Cunqueiro l'hauria anomenat: "Pastelón hojaldrado de salmón sobre un lecho de puerros o cebolla".

No intenteu fer-lo amb pasta brisa. No us en sortireu, o bé serà una altra cosa.

Si sou pragmàtics, la pasta fullada la comprareu al supermercat. Depenent del nombre de comensals n'haureu de menester una o dues, per doblegar o superposar les capes. Opteu per la forma rectangular, millor a la circular.

En una paella reduiu la ceba o els alls porros tallats ben fins, sense que es cremin.

Esteneu la pasta. Cobriu-la fins a prop de les vores amb la liliàcia cuinada.
Elimineu la pell del salmònid i tal·leu-lo a tires fines que disposareu sobre el llit que heu confegit.

Doblegueu la pasta, si només sou tres o quatre, o col·loqueu una altra capa per sobre.

Segelleu les vores amb l'ajuda d'una forquilla. Pinteu amb rovell d'ou tota la superfície superior.

! Importantíssim! Obriu una xemeneia al centre del pastís, altrament esclatarà.

Cap al forn. Vigileu la cocció perquè, normalment, va més de pressa del que pot semblar. A la que la pasta s'infla i estigui daurada, fora.

FOTO: Hindi Health Care. creative commons

LA MOSTELA

La revista de Campins. Núm 69 estiu 2021

<http://lamostela.cat/>

PORTADA

La cobertura de la Pista Poliesportiva ha generat un debat entre els veïns, com feia temps que no es veia a Campins.

Imatge: Ajuntament Campins

EDICIÓ: **ASSOCIACIÓ LA MOSTELA** Pl. de la Vila, s/n, Casal A. Tàpies - Campins
N.I.F. G65790750

JUNTA:

Carles Puche - President
Marta Martín - Secretària
Miquel Barnola - Tresorer
Jaume Vilà - Vocal
M del Carme Moré - Vocal

LA MOSTELA

no comparteix necessàriament les opinions expressades en
les col·laboracions signades pels seus autors.

CONSELL DE REDACCIÓ:

Marta Martín, M. del Carme Moré, Carmen Puchol, Joan López, Jaume Vilà, i Carles Puche.

COL·LABORADORS en AQUEST NÚMERO:

Martí Pey, Ajuntament Campins, Carles Puche, Jaume Vilà, Joan Antoja, Junts per Campins, Esquerra Campins, Albert Canosa, Jordi Cortina, Salvador Riera, Joan López, Toti Valls, Elisenda Mir, Martí Boada, Irene Forza, el Local de Campins, Save Campins, Glòria Fuentes, Ibra de Campins, Escola l'Alzinar, Ramón Obiol, Josep Raventós, Aina Pérez, Jordi Mas

MAQUETACIÓ I DISSENY: Estudi Puche S.L.

CORRECCIÓ TEXTS: RICHARD LEWIS REES

IMPRESSIÓ: GRÀFIQUES LLORET

El © de les imatges i del text és propietat dels autors indicats en cada imatge i que signen els articles.

Els autors dels articles es fan responsables del seu contingut.

Si voleu contactar amb nosaltres adreceu-vos a esborranys@lamostela.cat

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda de cap manera sense el permís dels autors.

amb el suport de:

Ajuntament Campins

estudi puche sl

Enginy
automàtica

49

LES OLORS I ELS SABORS DEL BOSC

GEOSMINA

L'OLOR DEL BOSC MULLAT

salvador riera

No toca pas glosar ara i aquí
l'acetat d'isobornil,
el que dóna
olor a l'avet, xipré i al pi.

Ni la presència de la ionona
subtil, però substantiva,
que la viola col·lecciona
i les narius acarona.

Tampoc no evocarem ni el timol ni el carvacrol
que generen farigola, orenga,
pebrella i la salsa de pastor
que, quan malaltissos, ens fan sentir millor.

Ni del linalol de l'espígol
ni de l'1-octen-3-ol
que sintetitzen els surencs
i els rossinyols.

Parlarem del que genera la tempesta
que he vista congriar
quan, de casa estant,
ha començat a llampegar.

Els núvols, cada cop més espessos,
van tapant el cim.
Ja no veig el Turó de l'Home.
Cada vegada hi ha més negror. . .

Ja no s'albira ni Can Pla
ni les feixes sota el mas
Can Perepoc, però és encara present
Can Pereres, també ja absent.

Primer, comença a caure un plugim
i, de sobte, un altre llamp i un tro que rebruny
gotasses que venen de lluny
i la pluja estiuenca ja és aquí!

Corriols, camps i boscos
queden ben amarats.
L'aigua s'escola vers els fondals
la seva força obre rials.
Els horts han quedat mig negats.
Les aspres també s'han tombat.
Les tomaqueres no han aguantat.
Els fruiters regalimen gotims.

El temporal, però, dura poc.
Els núvols es van esvaint, marxant.
El cel es va aclarir.
El bosc es mostra exultant.

Ara és ja el moment
d'acabar el confinament
i deixar d'estar aixoplugat
per flairar el bosc mullat!

I no sabia d'on venia
aquesta sublim olor
fins que un dia, esbrinaria
la seva composició.

Petricor, l'anomenen
filòlegs, etnòlegs i etimòlegs.
Ve de petros i d'ikohôr.
Noms grecs pel seu record.

Uns bacteris cianòfils
i d'altres actinomicets
originen l'aerosol
quan la pluja romp el sòl.

I si la terra està prou seca
de l'eixut estival,
és quan més es manifesta
aquest fenomen natural.

Quina sort qui no té anòsmia
per sentir l'emanació.
Quina aroma!
Quina fragància, la del petricor!

Cap espècie de la flora
dóna aquesta sensació.
Ni la més bella de les roses
el supera en l'olfacció.

I què porta el petricor
que el faci ser així?
No es pas per atzar
que sigui tan estimat.

Savis l'han estudiat
i un component han trobat
que li dóna el caràcter
terròs i mullat.

Té un nom químic complicat
d'estructura complexa,
amb enllaços ben posats
i hexàgons enganxats.

Però per sort,
qui el va trobar
i, fins i tot, sintetitzar
el va saber ben batejar.

Va triar un mot molt bell
que no estava al diccionari.
Era un home amb parla fina
i li va posar: GEOSMINA!

dibuix: c. puche

MÉS PA QUE FORMATGE

LA COVA DE SANT GUILLEM

foto: j. lópez

joan lópez

La Cova de Sant Guillem és una cavitat minúscula, insignificant; deu ser la cova més petita del país. Bé, de fet, no és ben bé una caverna com les que surten a les pel·lícules, sinó un foradot gratat en una protuberància granítica. A dins fa una cambra d'uns pocs metres cúbics, que donaria aixopluc a un grapat de persones en cas de pluja torrencial. Fa uns quants anys vam netejar el corriol d'accés i vam penjar algun rètol de fusta per orientar el visitant. L'altre dia hi vaig tornar, i em va sorprendre comprovar que el camí segueix fressat i els rètols encara hi són.

El nom de Cova de Sant Guillem fa imaginar en llegendes de bous i pastors. No crec, però, que en el nostre cas estiguem davant d'un cas de "verge trobada". A prop hi ha la Vinya de Sant Guillem, i més aviat m'inclino a pensar que va ser el pagès que menava el camp qui es devia entretenir a gratar la roca per tal d'obtenir un sostre per a les eines o un refugi d'emergència quan es desfermava la tempesta. Sigui quina sigui l'origen de la història, el cert és que la Cova de Sant Guillem és la nostra cova, i la seva visita constitueix una passejada ben agradable. No tots els pobles poden presumir de tenir una caverna dins del seu municipi. 📷